

Teachers' upskilling aiming at a holistic inclusivity in learning

Kapsayıcı Eğitime Giriş Kursu

Modül 0.3: Düşünümsellik ve benliği sorgulama

Okuma

Proje No: 101056515

Sözleşme Numarası: 101056515 — ÖĞRETMEN — ERASMUS-EDU-2021-PEX-TEACH-ACA

İçeriği

Düşünümselliğe Giriş ve Benliği Sorgulama 3

Ünite 0.3.1 [Eşzamansız]. Önyargılar, inançlar ve değerler nelerdir?	4
Giriş	4
Refleksivitenin etkisi nedir?	4
Önerilen Okumalar:	11
Bibliyografya	12
Birim 0.3.2 [Eşzamansız]. Düşünümsellik nedir?	13
Giriş	13
Refleksivite Nedir?	13
Öğretim Uygulamalarının Şekillendirilmesinde Düşünümselliğin Rolü	14
Düşünümselliğin Öğrenci Etkileşimleri Üzerindeki Etkisi	14
Kapsayıcılık ve Hakkaniyete Uyumun Sağlanması	14
Kendimizi Nasıl Sorgularız?	15
Neden kendimizi sorgularız?	18
Ne arıyoruz?	19
Yansıtma Soruları	19
Üzerinde Düşünülmesi Gereken Diğer Sorular:	20
Öz Değerlendirme Soruları	21
Başvuru	21
Ünite 0.3.3 [Eşzamansız]. Stereotipler - stereotipler nedir ve onları nasıl tutarız?	22
Giriş	22
Stereotipler Nelerdir?	22
Stereotiplere Meydan Okumak ve Yapıbozuma Uğratmak	25
İlk Etapta Önyargıyı Nasıl Geliştiririz?	26
Stereotiplerin Etkisi	28
Zorlu Stereotipler	30
Yansıtma Soruları	31
0.3.3.7. Öz Değerlendirme Soruları	31
Başvuru	31
Ünite 0.3.4 [Kendi Kendini Yöneten]. Değerler, inançlar ve Önyargılar	33
Ünite 0.3.5. [Kendi Kendini Yöneten] Kendimizi Sorgulamak	34

Düşünümselliğe Giriş ve Benliği Sorgulama

Modül 0.3'e hoş geldiniz: **düşünümsellik ve benliği sorgulama**. Keşfedici ve değerlendirci bir öğrenme parkuru. Bu, değerlerinizi, inançlarınızı, önyargılarınızı ve bunların eğitimdeki uygulamalarınızı nasıl etkilediğini keşfetmeniz için bir fırsattır.

Bu Modül Nasıl Yürütülecek

Bu modüldeki temel kavramlar şunlardır: etkileşimli **tartışmalarla desteklenen** eşzamansız kendini yansıtırma. Düşünümsellik ve bunun cinsiyete dayalı bedenlerdeki önemi, bireysel önyargılar yoluyla eğitim sonuçlarını etkileme arasında bir tanesini içerir.

Eğitim materyalinin nasıl kullanılacağı

- **Temel Okumalar:** Düşünümsellik ve Önyargının Temel İlkeleri
- **Günlük Tutma Alıştırmaları:** Öğrendiklerinizi ve ilerlemenizi yazın.
- **Senaryolar ve Vaka Çalışmaları:** Önyargıların gerçek hayattaki öğretim bağlamlarında nasıl ortaya çıktığını inceleyin.

Bu modülün sonunda, işlerinizde kapsayıcılık yaratmak için pratiğinizi değerlendirmek ve gözden geçirmek için taktikler geliştirmiş olacaksınız.

Ünite 0.3.1 [Eşzamansız]. Önyargılar, inançlar ve değerler nelerdir?

Giriş

Bu derste, kapsayıcı eğitim bağlamında düşünümselliği, önyargıları, inançları ve değerleri gözden geçireceğiz. Düşünümselliğin nasıl tanımlandığını ve kapsayıcı bir eğitim ortamını teşvik etmedeki önemini keşfedeceğiz. Örtük ve açık önyargı kavramlarını, nasıl tezahür ettiklerini ve bunların eğitim uygulamaları ve sonuçları üzerindeki etkilerini inceleyeceğiz. Bu unsurları anlamak, çeşitliliğe saygı duyan ve kucaklayan, eşitliği teşvik eden ve tüm öğrencileri destekleyen bir öğrenme ortamı yaratmak için çok önemlidir.

Refleksivite Nedir?

Refleksivite, bireylerin eylemleri, duyguları ve algıları hakkında farkındalık yaratmak için meşgul oldukları devam eden bir kendini yansıtma sürecidir. Bu süreç, kişisel düşüncelerimiz ile durumun sosyal bağlamı arasında bir bağlantı kurmayı içerir.

Bu yaklaşım göz önüne alındığında, "yansıtıcı düşünme, onu destekleyen gerekçeler ve yöneldiği diğer sonuçlar ışığında inançların veya bilginin aktif, ısrarlı ve dikkatli bir şekilde değerlendirilmesidir" (Dewey, 1910, s.6).

Refleksivitenin etkisi nedir?

"Okullar, eleştirel söylemlerde bulunarak öğrencileri yansıtıcı, özerk ve etik bireyler haline getirmeyi amaçlamalıdır" (Dewey, 1916).

Erken Çocukluk Eğitimcileri Koleji tarafından geliştirilen Etik Kurallar ve Uygulama Standartlarına (2017) göre, kapsayıcı eğitimde eleştirel düşünme, öğrencilere nasıl bakılacağını ve onlara nasıl yanıt verileceğini çerçeveleyen ve öğrenme deneyimlerini şekillendiren inançları, varsayımları ve anlayışları dikkate almayı ve bunlara meydan okumayı gerektiren bir yansıtma şeklidir.

Kapsayıcı bir eğitim ortamı yaratırken, öğrencilerle çeşitli durumlardaki konumlarını anlamalarını ve onlara uygun şekilde yanıt vermelerini sağlayacak düşünümsellik üzerinde çalışmak önemlidir. Bu yansıtıcı düşünme, birlikte yaratma uygulamalarından ortaya çıkar ve öğretmenlerin ve eğitimcilerin anlamlı işbirliklerini teşvik eden ve mümkün kılan üretken bir öğrenme ortamı oluşturmaları gerekir.

Düşünümselliği -kişisel düzeyde- daha iyi anlamak için, düşünümsel özelliklerimizi tanımak esastır. Bunun için, özellikle eğitim ortamlarında bireylerde düşünümselliğin ortaya çıkabileceği farklı yollara atıfta bulunan olumlu ve olumsuz göstergeler olmak üzere iki ana gösterge türü vardır:

- **Olumlu göstergeler:**

- **Vokal Düşünümsellik:** Düşünceleri ve endişeleri dile getirerek başkalarıyla 'kontrol ederken' kişinin sosyal durumlardaki eylemleri, duyguları ve algıları hakkında öz farkındalığını sürdürmesini içerir. Bu, içinde gezindikleri sosyal bağlam hakkında daha derin bir anlayış kazanmayı amaçlar. Bu olumlu bir gösterge olarak kabul edilir, çünkü aktif, dış yansımayı içerir. Bireyler, endişelerini ve endişelerini dile getirerek sosyal bağlamlarını daha iyi anlayabilir, diğer bireylerden geri bildirim alabilir ve anlamlı diyaloglar kurabilirler. Bu süreç, öz farkındalığı artırır ve daha kapsayıcı ve işbirlikçi bir ortama katkıda bulunur.
 - **Etki:** Sesli düşünümsellik, üretken bir öğrenme ortamı yaratmak için gerekli olan açık iletişimi ve karşılıklı anlayışı teşvik eder. Bireylerin düşüncelerini netleştirmelerine ve eylemlerini grubun veya topluluğun ortak hedefleriyle uyumlu hale getirmelerine yardımcı olur.
- **Sessiz Düşünümsellik:** Düşünceleri söze dökmeden içsel öz farkındalığı içerir, yani bireyler düşüncelerini içsel olarak tutarlar. İçsel öz farkındalığı temsil ettiği için olumlu bir gösterge olarak kabul edilir. Sessiz düşünümsellik içinde olan bireyler, düşüncelerini ve duygularını özel olarak işleyebilirler, bu da kendi motivasyonları ve davranışları hakkında daha derin bir anlayışa yol açabilir.
 - **Etki:** Kişisel gelişime ve etik karar vermeye katkıda bulunur. Bireylerin kapsayıcı bir eğitim ortamı yaratmada temel olan kendi inançlarını ve varsayımlarını eleştirel bir şekilde değerlendirmelerine olanak tanır.

- **Olumsuz göstergeler:**

- **Ahlaki Düşünümsellik:** Bu süreçte bireyler, genellikle kendi inançlarına ve değerlerine sadık kalma pahasına, belirli bir sosyal bağlamda kim olmaları gerektiği fikriyle mücadele ederler. Bu iç çatışma, onların sosyal karşılaşmalara tam olarak katılmalarını engeller. Olumsuz bir göstergedir, çünkü bireyin kişisel değerleri ile sosyal bağlamın algılanan beklentileri

arasındaki iç çatışmayı içerir. Bu çatışma, samimiyetsizlik duygularına yol açabilir ve sosyal etkileşimlere tam katılımı engelleyebilir.

- **Etki:** Bireylerin kapsayıcı eğitim uygulamalarına etkin bir şekilde katılmasını engelleyebilir. İnsanlar kendi değerleri pahasına dış beklentilere uymakla meşgul olduklarında, işbirlikçi çabalara anlamlı bir şekilde katkıda bulunma olasılıkları daha düşük olabilir.
- **Kırık Düşünümsellik:** Bireyler, eylemlerinin, duygularının ve algılarının farkında olsalar da, bu farkındalığı sosyal etkileşimler hakkındaki kaygılarını artırmak için kullanırlar ve bu da önleyemeyeceklerini hissedebilecekleri çatışmalara yol açar. Olumsuz bir göstergedir çünkü sosyal etkileşimlerle ilgili kaygıyı içerir. Bu tür bir düşünümsellik yaşayan bireyler eylemlerinin ve duygularının farkındadır, ancak bu farkındalık streslerini artırır ve çatışmaya yol açabilir.
- **Etki:** Parçalanmış düşünümsellik ile ilişkili kaygı ve çatışma, öğrenme ortamını bozabilir ve kapsayıcı uygulamaların geliştirilmesini engelleyebilir. Bireyler bunalmış hissedebilecekleri ve yapıcı bir şekilde etkileşim kuramayacakları için etkili iletişim ve işbirliğinin önünde engeller oluşturabilir.

Düşünümsellik, olumlu ya da olumsuz olsun, kapsayıcı bir eğitim ortamının dinamiklerini önemli ölçüde etkileyecektir. Pozitif düşünümsellik, bireylerin kendi konumları üzerinde düşünebildikleri, başkalarıyla anlamlı bir şekilde ilişki kurabildikleri ve bilgiyi birlikte yaratabilecekleri yapıcı bir öğrenme atmosferine katkıda bulunurken, aynı zamanda karmaşık sosyal durumlarda gezinmek için daha donanımlı özerk ve etik bireylerin gelişimini de destekler.

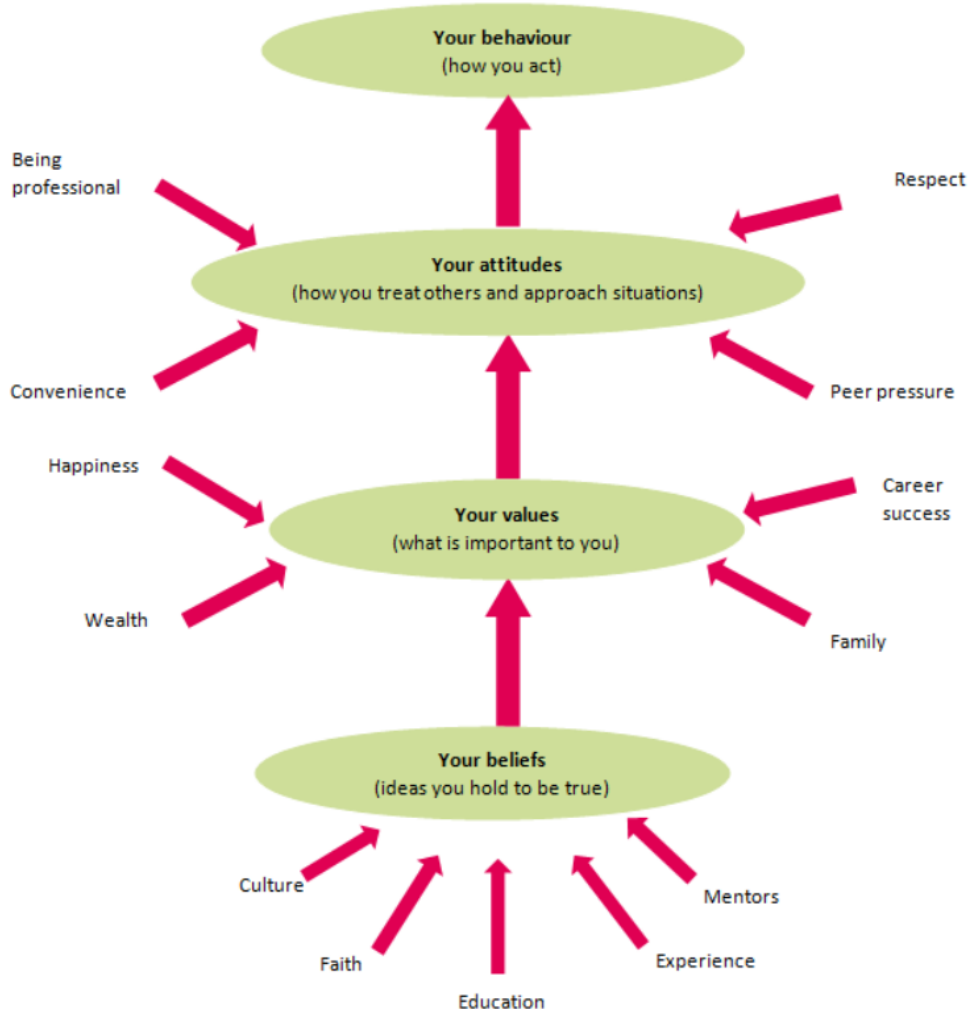
Aksine, olumsuz düşünümsellik, iç çatışmalar yaratarak ve kaygıyı artırarak kişisel ve grup gelişimini engelleyebilir ve bu da bireylerin öğrenme sürecine tam olarak katılmasını engelleyebilir. Bu olumsuz göstergeleri ele almak, tüm bireylerin gelişebileceği bir ortamı teşvik etmek için çok önemlidir.

Kişisel Önyargıları Belirleme

Kapsayıcı bir ortam sağlamak için düşünceleriniz, davranışlarınız ve eylemleriniz gibi çeşitli yönlerin temelini oluşturan önyargılar, inançlar ve değerler hakkında bilgi edinmek çok

önemlidir; karar verme süreçleriniz; senin kararın; hatta diğer bireylerle iletişim kurma, işbirliği yapma ve sosyalleşme şekliniz.

Önyargılar, İnançlar ve Değerler Nelerdir?

1

Kanada İrk İlişkileri Vakfı'na göre, önyargılar, bir bireyin veya grubun belirli bir durumu objektif veya doğru bir şekilde değerlendirme yeteneğini etkileyen, genellikle makul bir gerekçe olmaksızın oluşturulan öznel bir görüş, tercih, önyargı veya eğilim olarak tanımlanabilir.

¹ <https://www.iaa.govt.nz/for-advisers/adviser-tools/ethics-toolkit/personal-beliefs-values-attitudes-and-behaviour/#:~:text=What%20is%20a%20personal%20value,see%20it%20as%20being%20important.>

Beck JS'ye (2011) göre bir inanç, bir kişinin doğru olarak kabul ettiği bir fikirdir "Temel inançlar, insanların kendileri, başkaları, dünya ve / veya gelecek hakkında sahip oldukları temel, esnek olmayan, mutlak ve genelleştirilmiş inançlar olarak tanımlanır" Bu inançlar, kültürel geçmiş, yetiştirilme tarzı, eğitim, kişisel deneyimler ve sosyal etkileşimler dahil olmak üzere çeşitli etkiler tarafından şekillendirilir.

Öte yandan, değerler, bir kişi için neyin önemli olduğuna dair istikrarlı, uzun süreli inançlardır. Kişisel Değerler, "insanların eylemlerini motive eden ve yaşamlarında yol gösterici ilkeler olarak hizmet eden geniş arzu edilen hedeflerdir"²

İnsanların hayatlarını düzenledikleri ve seçimlerini yaptıkları standartlar haline gelirler. Bir inanç, kişinin ona olan bağlılığı arttığında ve onu önemli olarak gördüğünde bir değere dönüşecektir.

Kişisel inançlarınız ve değerleriniz, dünya, kendiniz ve başkaları hakkındaki algınızı şekillendiren filtreler olarak hizmet eder. Bandura'ya (1977) göre, sosyal öğrenme teorisi, bireylerin bu inanç ve değerleri, özellikle çocukluk döneminde, başkalarını gözlemleyerek ve taklit ederek geliştirdiklerini öne sürer. Aile, eğitimciler, akranlar ve medya ile etkileşimler yoluyla çocuklar, kültürlerinin ve topluluklarının hakim mesajlarını, normlarını ve tutumlarını içselleştirirler. Kişisel inançlar ve değerler, kişinin yeteneklerine inanmak veya adalet değeri vermek gibi eylemlerimizin, düşüncelerimizin ve davranışlarımızın temel itici güçleri olsa da, önyargılardan farklıdır. Bununla birlikte, belirli kültürel mesajlar emildiğinde, bazen hem bilinçsiz hem de bilinçli önyargıların gelişmesine yol açabilir. Bu önyargılar, sırayla, mesleki uygulamanızı, karar verme sürecinizi ve muhakeme gücünüzü etkileyebilir ve sosyal farklılıkları görme, tartışma ve bunlara yanıt verme biçimleriniz aracılığıyla öğrencileri ve ailelerini potansiyel olarak etkileyebilir.

"İnançlarınızın ve önyargılarınızın ne olduğunu bildiğinizde, istenmeyen mesajları, davranışları ve ayrımcılık eylemlerini önlemek için daha bilinçli uygulamalar üretebilirsiniz (Guerra ve Nelson, 2009).

Varsayımlar üretmek kaçınılmazdır, genellikle tam olarak anlayamadığımız çeşitli durumların, insanların ve hatta etkileşimlerin anlaşılmasından kaynaklanır. Bu varsayımlar doğası gereği

² Sagiv L, Roccas S, Cieciuch J, Schwartz SH. [İnsan yaşamında kişisel değerler](#). Doğa, İnsan Davranışı. 2017 Eylül; 1(9):630

olumsuz değildir, aslında önyargıların, bireylerin mevcut tüm kanıtları kapsamlı bir şekilde incelemeden hızlı kararlar vermelerine izin veren bilişsel 'kısayollar' olarak evrimsel bir amaca hizmet ettiğine inanılmaktadır. Bununla birlikte, klişelere, olumsuz inançlara veya belirli durumlar veya popülasyonlar hakkındaki görüşlere dayanıyorlarsa sorunlu olabilirler. Bu varsayımlar genellikle çevremiz (diğerlerinin yanı sıra aileler, topluluk üyeleri, eğitimciler dahil) tarafından bize aktarılan bilgilere, derslere, inançlara, önyargılara veya değerlere dayanır. Ayrıca kendi geçmiş kişisel ve mesleki deneyimlerimize de dayanabilirler; hatta insanlar, kültürler, topluluklar veya sosyal durumlar hakkında köklü fikirlere dönüşen toplumda yerleşik uzun süredir devam eden kültürel normlardan.

Önyargılar çeşitli biçimler alır ve eğitimcilerin ve öğrencilerin öğrenme ortamlarında nasıl etkileşimde bulunduklarını önemli ölçüde etkileyebilir. Bu önyargılı kavramlar ve görüşler, öğretim yöntemleri, derecelendirme uygulamaları ve hatta erişilebilirlik önlemleri gibi farklı şekillerde ortaya çıkabilir. Önyargılar örtük veya açık olabilir, ancak her ikisinin de ayrımcı davranışlara ve öğrenciler üzerinde olumsuz etkilere yol açabileceğini kabul etmek önemlidir:

Örtük önyargı: Bu, anlayışımızı, eylemlerimizi ve kararlarımızı bilinçsiz bir şekilde etkileyen ve genellikle farkında olmadan istemsiz olarak etkinleştirilebilen tutumları veya klişeleri ifade eder. Örtük önyargılar eylemleri, tepkileri, algıları ve hatta yargıları etkileyebilir ve potansiyel olarak öğrencilere ve öğrencilere olumsuz muameleye yol açabilir.

- **Senaryo:** Bir öğretmen bilmeden İngilizceyi akıcı bir şekilde konuşan öğrencilere daha olumlu geri bildirim ve ilgi verirken, İngilizce öğrenen öğrenciler daha az katılım alır.
- **Etki:** İngilizce öğrenenler kendilerini marjinalleşmiş hissedebilir ve katılmak için daha az motive olabilir, bu da dil gelişimlerini ve akademik ilerlemelerini engelleyebilir.

Açık önyargı: Bu, tanımlanabilen ve iletilebilen kasıtlı düşüncelerden kaynaklanan, bir kişiye veya bir grup insana karşı bilinçli bir tercih veya isteksizliği içerir.

- **Senaryo:** Bir öğretmen, erkeklerin bilimde doğal olarak kızlardan daha iyi olduğuna dair inancını açıkça ifade eder ve bu nedenle erkek öğrencilere daha fazla teşvik ve kaynak sağlar.
- **Etki:** Kız öğrenciler fen bilimleri derslerinde cesaretlerinin kırıldığını ve değersiz hissettiklerini, bu da akademik performanslarını ve STEM alanlarındaki gelecekteki kariyer hedeflerini etkileyebilir.

Hem örtük hem de açık önyargılar, ırkçılık, yaş ayrımcılığı veya homofobi gibi ayrımcı uygulamalara neden olabilir. Her türlü önyargı, öğrencinin eğitim deneyimleri üzerinde derin bir etkiye sahip olabilir ve gerçekten kapsayıcı bir öğrenme ortamını teşvik etmek için ele alınmalıdır.

Kendi önyargılarımızı nasıl ele alabiliriz?

İnsanlar başkalarında önyargı algılayabilseler de, nadiren kendi önyargılarını tanımlayabilirler.

1. Güçlü Çeşitlilik, Eşitlik ve Kapsayıcılık (DEI) programlarının geliştirilmesi, farklı deneyimlere, bakış açılarına, geçmişlere ve insanlara değer veren ve saygı duyan bir öğrenme atmosferini teşvik etmeyi amaçlayan eğitim ortamlarındaki önyargıları azaltmada hayati önem taşır. Bu programlar şunları içermelidir:
 - a. Farklı müfredat: Müfredatın çok çeşitli bakış açıları, kimlikler, deneyimler, kültürler ve sesler içermesini sağlamalıdır, böylece öğrenciler kullanılan öğrenme kaynaklarında kendilerini ve kendi deneyimlerini tanıyabilirler.
 - b. Kapsayıcı politika: Eğitim merkezleri, daha fazla engel veya ayrımcı uygulama olmamasını ve çeşitlilik ve kapsayıcılığın aktif olarak teşvik edilmesini sağlamak için iç politikaları gözden geçirmeli ve güncellemelidir.
 - c. Mesleki gelişim: Merkezle ilgili öğretmenlere, eğitmenlere ve diğer personele önyargı, kültürel yeterlilik ve kapsayıcı öğretim uygulamaları ile ilgili konularda sürekli eğitim sağlamak çok önemlidir.
2. Kapsayıcı sınıf uygulamalarının teşvik edilmesi, kapsayıcı bir öğrenme ortamı oluşturmak için kritik öneme sahiptir. Şunları kapsar:
 - a. Okuma materyallerinin çeşitliliği: Öğrencilerin bakış açılarını genişletmeyi ve belirli marjinal grupların deneyimlerine görünürlük kazandırmayı amaçlayan çeşitli kültürlerden, geçmişlerden ve bakış açılarından çeşitli literatür ve kaynakları birleştirin.
 - b. Öğrenci merkezli öğrenme: Öğrencilerin fikirlerini özgürce ifade etmelerine ve açık tartışmalara katılmalarına izin verin, diyalogu ve eleştirel düşünmeyi teşvik edin, aynı zamanda her türlü ayrımcılığı ve nefret söylemini kınayan bir davranış kurallarını uygulayın.
 - c. Kapsayıcı dil: Bu girişim, cinsiyetçi terminoloji kullanmaktan kaçınmayı, kültürel hassasiyetlere dikkat etmeyi ve öğrencilerin doğru isim ve zamirlerini kullanmayı amaçlamaktadır. Bu, başkalarının farklı kültürel geçmişlerine, inançlarına, uygulamalarına ve değerlerine karşı bilinçli ve

saygılı olmayı içerir. Bireyleri veya grupları kültürel kimliklerine göre rencide etmeyen, marjinalleştirmeyen veya yanlış tanıtmayan kelime ve ifadelerin dikkatlice seçilmesini kapsar.

3. Bir saygı ve empati kültürünü teşvik etmek, öğrenciler, personel ve daha geniş eğitim merkezi topluluğu arasındaki etkileşimlere kadar uzanan önyargıları ele almak için esastır.
 - a. Zorbalıkla mücadele girişimleri: Bu, yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda siber ve sözlü zorbalığı da ele almayı, aynı zamanda görgü tanıklarının müdahalesini teşvik etmeyi ve daha güvenli bir ortamı teşvik etmeyi amaçlar.
 - b. Akran mentorluğu: Daha büyük öğrencilerin gençlere destek ve rehberlik sağlayabilecekleri, empati ve kapsayıcılık değerlerini teşvik edebilecekleri bir akran mentorluğu programı oluşturun.
 - c. Topluluk katılımı: Bu süreçte ebeveynleri, personeli, öğrencileri ve hatta yerel toplulukları önyargı ve kapsayıcılık hakkındaki konuşmalara dahil ederek bu ilkelere olan bağlılığı güçlendirin.
4. İlerleme izleme, müdahalenin kilit yönüdür ve eğitim merkezlerinin ilerlemeyi analiz etmesini ve değerlendirmesini sağlayarak, önyargılara karşı mücadele girişimlerinin başarılı olmasını sağlar.
 - a. Anketler ve geri bildirimler: Bu girişimlerin etkisini izlemek için personelden, velilerden, öğretmenlerden ve eğitimcilerden ve öğrencilerden geri bildirim toplayın.

Önerilen Okumalar:

Erken Çocukluk Eğitimcileri Koleji. (2017). Etik Kurallar ve Uygulama Standartları. En Erken Çocukluk Eğitimcileri Koleji. Recuperado 6 de julio de 2024, de https://www.college-ece.ca/wp-content/uploads/2021/10/Code_and_Standards_2017-7.pdf

Erken Çocukluk Eğitimcileri Koleji. (2020). Uygulama Rehberi - Çeşitlilik ve Kültür. En Erken Çocukluk Eğitimcileri Koleji. Recuperado 6 de julio de 2024, de https://www.college-ece.ca/wp-content/uploads/2021/10/Practice_Guideline_Diversity_Culture-3.pdf

Dewey, J. (1910). Nasıl Düşünüyoruz. Lexington, MA: DC Sağlık ve Şirketi. <https://doi.org/10.1037/10903-000>

Guerra, P. L. ve Nelson, S. W. (2009). Mesleki uygulamayı değiştirmek, inançları değiştirmeyi gerektirir. *Phi Deltası Kappan*, 90(5), 354-359.

Himmelstein, J., & Gopalakrishnan, G. (2017, Ekim). İşyeri çeşitliliğini öğreten oyunlar aracılığıyla örtük ve açık önyargılarla mücadele etmek. Avrupa Oyun Tabanlı Öğrenme Konferansı'nda (s. 244-252). Akademik Konferanslar Uluslararası Limited.

Lin, M., Göl, V. E. ve Pirinç, D. (2008). Öğretmen yetiştirme programlarında önyargı karşıtı müfredatın öğretilmesi: Ne ve nasıl. Öğretmen Eğitimi Dergisi, 35(2), 187-200.

Patricia Poitevien, Cynthia Osman; Öğretim üyeleri için nesnel yapılandırılmış öğretim alıştırmaları yoluyla örtük ve açık önyargıyla mücadele etmek. J Grad Med Educ 1 Haziran 2018; 10 (3): 353–354. doi: <https://doi.org/10.4300/JGME-D-17-00906.1>

Bibliyografya

Bandura, A. [1977]. *Sosyal Öğrenme Kuramı*. Englewood Kayalıkları, NJ: Prentice Salonu

Beck JS. *Bilişsel davranışçı terapi: Temel bilgiler ve ötesi*. Guilford basını; 2011 Yılı

Birim 0.3.2 [Eşzamansız]. Düşünümsellik nedir?

Giriş

Eğitimde düşünümsellik, eğitimcilerin öğretimle ilgili inançlarını veya varsayılan gerçeklerini hem içerik hem de yöntem açısından ve bu içsel statükoların öğrencilerle etkileşimleri nasıl şekillendirdiğini analiz etme uygulamasıdır. Bu ünite, düşünümsellik fikrini, başkalarının neden eğitimdeki uygulayıcıların kendi kendilerini sorgulamaları gerektiğini ve düşünümsel bir analiz olarak tanımlanan şeyi nasıl gerçekleştirebileceklerini tartışacağız. Öğrenciler, bu ünitenin sonunda kapsayıcı öğrenme ortamları yaratmanın önünde durabilecek kendi varsayımları üzerinde çalışmaya hazır olacaklardır.

Refleksivite Nedir?

Düşünümsellik, bu rahat ve mantıklı kesinlik yapısının aksine, kendinin farkına varma eylemi veya pratiğidir; inançlar, değerler ve önyargılar hakkında sürekli eleştirel incelemeden oluşur. Eğitimde, herkesin benzer veya daha iyi öğrenme deneyimleri yaşama şansına sahip olması için hangi düşünce ve eylemlerin kapsayıcılık ilkeleriyle uyumlu olduğunu değerlendirmemiz gerekir. Öğretmenler kendi zihniyetleri, nasıl düşündükleri ve bu düşünce süreçlerini hangi duyguların yönlendirdiği hakkında fikir edinebilirler - bu yöntem aşağıdaki gibi bir dizi alanda değerlidir:

Önyargılar ve Varsayımlar Konusunda Farkındalık: Öğretmenler, düşünümsellik içinde hareket ederek, farkındalıklarının altında gizlenen önyargıları ve varsayımları fark ederler.

Kişisel Deneyimlerin Etkisini Anlamak: Öğretmenlerin kişisel deneyimleri, kültürel geçmişleri ve değerleri, eğitime nasıl baktıklarını ve öğrencilerle nasıl etkileşim kurduklarını şekillendirir.

Öğrenci Çeşitliliğine Yanıt Verme Yeteneğini Geliştirme: Düşünümsel uygulamalar, öğretmenlerin öğrencilerinin farklı ihtiyaçlarına daha fazla uyum sağlamalarına yardımcı olur.

Empati ve Bağlantıyı Geliştirme: Düşünümsellik, öğretmenlerin öğrencilerinin bakış açılarını ve deneyimlerini dikkate almalarına yardımcı olarak empatiyi destekler.

Uygulamayı Etik Standartlarla Uyumlu Hale Getirmek: Öğretmenler, uygulamalarının kapsayıcılık ve eşitlik etiğine uygun olup olmadığını refleks olarak değerlendirdiğinde.

Düşünümsellik Yoluyla Kendini Sorgulamayı Geliştirmek

Düşünümsellik de daha derindir, çünkü bu sınıflarda her gün çalıştığınız kendi değerlerinizi, önyargılarınızı ve varsayımlarınızı eleştirel bir şekilde inceleme sürecidir.

Önyargı karşıtı bir araç seti (erken çocukluk eğitiminde yaygın olan yaşa uygun kullanımla) gelişimsel ve eğitim seviyelerinde etkili bir şekilde uygulanabilir. Öğeler, eğitimcilerin kendi önyargılarını ve varsayımlarını sistematik olarak değerlendirmelerini amaçlayan bir araç seti arasında daha da dağıtılır. Böylece eğitimciler bu araç aracılığıyla şunları yapabilir:

1. **Kişisel Önyargıları Belirleyin:** Öğrencilerle nasıl algıladıklarını veya onlarla nasıl etkileşime girdiklerini etkileyebilecek kökleşmiş klişeler veya varsayımlar üzerinde düşünün.
2. **Sınıf Materyallerini İnceleyin:** Öğretim kaynaklarının kapsayıcı ve çeşitli olduğundan, çeşitli kültürleri ve bakış açılarını temsil ettiğinden emin olun.

3. **Öğrenci Etkileşimlerini Değerlendirin:** Tüm öğrencilerin görüldüklerini, desteklendiklerini ve sınıf etkinliklerine ve tartışmalarına dahil olduklarını hissedip hissetmediklerini düşünün.
4. **Öğretim Uygulamalarını Değiştirin:** Eşitliği ve kapsayıcılığı teşvik etmek için ders planlarını, sınıf yönetimini ve öğrenci katılım stratejilerini ayarlayın.

Eğitimcileri önyargı karşıtı araç seti gibi araçlarla etkileşime girmeye teşvik etmek , günlük uygulamalarında düşünümselliği uygulamak için pratik bir yol sağlarken, aynı zamanda anlamlı bir değişim için gereken daha derin kendi kendini inceleme düzeylerini de ele alabilir.

Öğretim Uygulamalarının Şekillendirilmesinde Düşünümselliğin Rolü

1. **Bilinçdışı Önyargıları Ortaya Çıkarmak:** Düşünümsellik, kişinin içsel olarak nasıl düşündüğüne aktif, adım adım bakmayı gerektirir ve bu da sınıftaki kararları etkileyen kasıtsız inançları ortaya çıkarmaya başlayabilir.
2. **Kişisel ve Mesleki Kimliğin Etkisi:** Her eğitimci, sınıfa kim oldukları ve kültürel geçmiş, eğitim, sosyal konum açısından nereden geldikleri ile şekillenen bir benlik duygusu getirir. Düşünümsellik, bu kimliklerin pedagojimizde nasıl bir rol oynadığını inceler.
3. **Öğretim Stratejilerinin Dinamik Adaptasyonu:** Yansıtma basit bir düşünme değil, her yeni dersle değişen ve gerçekleşme kazanan devam eden bir düşünümselliktir. Refleksif eğitimciler, öğretimlerinin önlerinde bulunan öğrencilerle daha iyi buluşabilmesi için nasıl öğrettiklerine katılabilir ve yanıt verebilirler.

Düşünümselliğin Öğrenci Etkileşimleri Üzerindeki Etkisi

1. **Empatik İlişkiler Kurma:** Düşünümsellik, öğretmenlerin öğrencilerinin akademik deneyimlerinin sonsuz lezzetlerine daha derinden değer vermelerine ve bunu zorlu veya karmaşık senaryolarda nasıl yapabileceklerini refleks olarak keşfetmelerine ve engellerin olduğu yerlerde bunu nasıl yapacaklarına biraz dikkat çekmelerine olanak tanır.
2. **Zorlu Güç Dinamikleri:** Bu, yukarıdaki noktaya geri döner, ancak yine de öğretmenlerin eğitim ortamının dışındaki hemen hemen tüm diğer yönlerde de büyük miktarda güce sahip olduğu düşünüldüğünde bahsetmeye başlar. Düşünümsellik aynı zamanda öğretmenlerin bu gücü nasıl kullandıklarını ve bunun sonucunda ortaya çıkan öğrenci katılımı veya performansı üzerindeki sonuçlarını düşünmelerini gerektirir.
3. **Eleştirel Pedagojiyi Teşvik Etmek:** Düşünümsellik, özgürlük yoluyla öğretimin aynı amacına yönelik olarak çalıştığından (bir özgürlük pratiği olarak eğitim; öğrenciler ve öğretmenler diyalog içinde birlikte öğrenirler) doğası gereği eleştirel pedagojik köklere bağlıdır.

Kapsayıcılık ve Hakkaniyete Uyumun Sağlanması

1. **Etik Hususları Yerleştirmek:** En temelde etik, eğitimcileri kapsayıcılık ve eşitlik yönünde yaptıklarının nedenlerini sormaya iter.
2. **Sınıf Kültürünü Dönüştürmek:** Sınıf kültürünü, farklılıklara değer veren bir öğrenme ortamına dönüştürün ve tüm öğrenciler savunmasızlığa dayalı bir eğitim alır. Eğitimde savunmasızlığı kullanmak, hem öğrencilerin hem de eğitimcilerin bize gerçekte kim

olduklarını gösterecek, gerçekten akıllarından geçenleri söyleyecek, cesur ve şeffaf olacak, alay edilme, not verilme veya karalanma korkusu olmadan kamuoyu önünde hatalar yapabilecek kadar rahat oldukları bir sınıf kültürü oluşturmak anlamına gelir. Böyle bir kültürde, kırılma utanılacak bir şey olarak görülmez, bunun yerine öğrenme, gelişim ve kapsayıcılık ile yakından bağlantılıdır.

3. **Mesleki Gelişimin Sürdürülmesi:** Öğretmenlerin kendileri için, refleksif ve yaşam boyu öğrenenler olarak mesleki gelişim deneyimlerine açık olmalarıdır. Bu, öğretmenin kuralı sürekli olarak eleştirel bir şekilde incelemeye çalışacağı sistematik bir öğretim yöntemini teşvik eder?? Çevresinden öğrendikleriyle kendini geliştirmeye çalışır.

Kendimizi Nasıl Sorgularız?

Kendini sorgulama, eğitimcilerin kapsayıcı ve eşitlikçi öğretim uygulamalarını çerçeveleme biçimlerinde tanımları gereken mantıklı bir düşünme biçimidir. Bu sadece kutuyu işaretlemekle ilgili değil, aynı zamanda açık olmak ve kendinize içeriden uzun bir bakış atmak için zaman harcamakla ilgilidir. Günlük tutma, eleştirel düşünme, akran geri bildirimi ve senaryo analizi, öğretim uygulamamızı etkileyen gizli tetikleyicileri ortaya çıkarmak için eksiksiz bir dizi adım olarak çalışır. Kendini sorgulamak, derinlemesine düşünmek için yapılandırılmış bir yaklaşım gerektirir:

- **Günlük Tutma: Dokümantasyonun Gücü**

Bunun temeli, günlük tutmayı kullanarak kendini sorgulama sürecidir. Bu, günlük bir günlük veya ders planından daha fazlasıdır; Bu, zihnin, kalbin ve yaşamın düşünömselliğe izin verecek şekilde kasıtlı olarak yazılmasıdır. Günlük tutma: Günlük tutmak kasıtlı bir işlemdir. Bu sadece uygulama üzerine bir yansıma değil, aynı zamanda zaman içinde düşüncelerimizde ve davranışlarımızda fark edilebilecek kalıpları da görmektir. Bu yazmak için iyi bir gerekçe; Ancak kendi başına yazmak, aksi takdirde etrafta dolaşabilecek veya kendinizi yüzleşmemeyi tercih ederken bulabileceğiniz düşünceleri bir şekilde temizlemek/düzene yardımcı olmak için harika bir yöntemdir. Zamanla, kalıplar ortaya çıkmaya başlar ve ya bilinçsiz önyargının oyununda olduğu ya da istikrarlı rutinlerin yolda test edilebileceği, ayrılabilirliği ve uygun şekilde incelenebileceği ortaya çıkar. Günlük tutmak, okunabilen ve yeniden yorumlanabilen kişisel bir tarih sunar - karakter gelişiminizi yalnızca kişisel olarak değil, aynı zamanda profesyonel olarak da bir araya getirirsiniz. Eğitimcilerin, zorlu duyguları veya fikirleri yargılamadan ve başkaları tarafından etiketlenmeden korkusuzca kabul etmeleri, adlandırmaları ve dile getirmeleri için iyi entegre bir alan sağlar - başka bir deyişle dürüst bir iç gözlem. Günlük tutma, öğrencinin başka hiçbir formatta kolayca yapılamayan çok sayıda güvenli iç gözleme gerçekten katılması için bir alan tutulmasına izin verir. Tanımladıkları şeyle mücadele edebilirler, ancak bu, başkalarının önünde veya başkalarıyla birlikte yapmaktan daha az savunmasızlıktır.

- **Eleştirel Yansıma: Derinden Tutulan İnançları Sorgulamak**

Eleştirel düşünme, eylemlerinizi veya kararlarınızı derinlemesine düşünme, çapraz sorgulama ve sorgulama sürecidir. Başladıktan ve tepkileri, düşünceleri veya varsayımları fark ettikten sonra, daha derine inebilirsiniz: kendinize "Neden böyle tepki verdim?" veya "O öğrenci veya bu durum hakkında ne varsaydım?" gibi daha derinlemesine sorular sorun. Bu, eğitimcileri, bilinçsizce yapabilecekleri gibi belirli davranışları haklı çıkarmaya çalışmak yerine, eylemlerinin altında yatan nedenleri araştırmaya yönlendirir. Eleştirel düşünömsellik, uygulamalarından en çok etkilenecek olanlara dikkat çekerek, eğitimcileri akıllarındaki acil mazeretlerin ötesine ve

yaptıklarının, düşündüklerinin ve (yeniden) hareket ettiklerinin daha önemli sonuçları hakkında düşünmeleri gereken bir alana zorlar. Bir öğretmen, örnek olarak sınıftaki soruları yanıtlamak için neden hep aynı öğrencileri seçtiklerini düşünebilir. Biraz daha düşündükten sonra, bilinçaltında bu öğrencileri daha iyisini yapabileceklerini ya da her halükarda iyi çocuklar gibi davranabileceklerini gördüklerini keşfedebilirler, bu da gizli ırk / cinsiyet / ekonomik klişeleştirmeye yönelik bir tür yön olabilir. Bu farkındalık, öğretmeni uygulamalarını değiştirmeye motive edebilir, böylece tüm öğrenciler ilgi çekici ve başarılı olma konusunda adil bir şans elde eder. Bu adım aynı zamanda öğrencileri, özellikle de yeterince temsil edilmeyen gruplardan olanları dikkate almayı da içerir. Bu nedenle, bir öğretmen, disiplin biçimlerinin çeşitli kültürel geçmişlere sahip öğrenciler tarafından nasıl anlaşılacağını ve alınabileceğini ve eylemlerinin kendilerini yabancılaşmış veya haksız muamele görmüş hissetmelerine neden olabileceğini düşünebilir. Eleştirel düşünme, eğitimcilerin öğrenme deneyimlerini öğrencilerin bakış açılarından görmelerine ve böylece daha geniş tabanlı bir pedagojik yaklaşım kullanarak geliştirmelerine olanak tanır.

- **Akran Geri Bildirimi: Dış Bakış Açılarının Değeri**

Kişi iç gözleme bakar ve bu gereklidir, ancak bazen kendimizi yalnızca en iyi bildiğimiz bir perspektiften görürüz. Akran geri bildirimi, eğitimci için başka bir bakış açısı getirir, varsayım biçimlerine meydan okuyabilir ve onlar için yeni anlayışlar getirebilir. İş arkadaşlarınızla sohbet etmek, uygulamalarınızın veya davranışlarınızın başkaları tarafından nasıl görülebileceği konusunda daha geniş bir bakış açısı kazanmanıza yardımcı olur. Bir öğretmen için, akran geri bildirimi, kişinin önyargıları veya sorunları hakkında çok daha fazla fikir verebilir, aksi takdirde bunu bilmemiş olabilirler. Örneğin öğretmen, bir meslektaşı bunu belirtene kadar sınıf tartışmalarında erkek öğrencilerine daha sık seslendiğini fark etmemiş olabilir. Bu geri bildirim, öğretmenin nasıl etkileşime girdiğini ve tüm öğrencileri konuşmalara dahil etmede değişimin mümkün olduğunu fark etmesi için bir düşünme anı olarak kullanılabilir. Ek olarak, akran geri bildirimi, öğretmenler arasında birlikte çalışma ve birbirlerini destekleme duygusunun doruğa ulaşmasına yardımcı olur. Bu konuşmalar, öğretmenleri yalnızca bireyler olarak değil, aynı zamanda okullarını veya kurumlarını daha açık ve kapsayıcı hale getirmek için ortak bir hedefe doğru ilerletir. Lifehack — işbirlikçi yaklaşımlara dayalı daha iyi en iyi uygulamalar oluşturarak makale yazabiliriz?? Birlikte çalışan farklı bir insan yelpazesinden.

"Lifehack" güçlü bir yönelimdir; Bununla birlikte, eşitlik sorunlarına yönelik geri bildirim veya çözümler için yeterince temsil edilmeyen topluluklardan kaçınılmaz personele güvenmek dikkatli olmalıdır. Bu onların fikirlerine saygısızlık etmek anlamına gelmese de, bu birkaç kişiye muazzam duygular ve entelektüel yük yükleme riski olabilir ve onları tüm nüfus için "ağır kaldırmayı" yapmaya bırakabilir.)

Not: Kapsayıcılık ve işbirliği için çalışırken marjinal personelden rehberlik veya yönlendirme almanız gerektiğini varsaymayın. Bunun yerine, tüm personelin tutumlarını değiştirmek ve kapsayıcı bir sonuca katkıda bulunmak için işe katılması için ortak sorumluluk doğrultusunda çalışın. Bu şekilde, ekibin geri kalanı eşitliği işlerinin bir parçası olarak görmezken, hiç kimse seslerini paylaşma yetkisinden mahrum bırakılan "çeşitlilik işe alımı" konumuna gelmez.

- **Senaryo Analizi: Gerçek Hayat Durumlarını Yansıtma**

Senaryo analizi, somut sınıf senaryolarını ve bir eğitimcinin inançlarının, değerlerinin ve önyargılarının işlerin nasıl sonuçlandığı üzerinde açıkça veya dolaylı olarak nasıl bir etkiye sahip olabileceğini yeniden hayal etmeyi gerektirir. Bu, soyut yansımaları pratik planlara dönüştürmenin kilit anıdır. Eğitimciler, gerçek hayat senaryolarını inceleyerek, önyargılarının denkleme nerede girdiğini belirleyebilir ve daha objektif sonuçlar verecek mordan yolları belirleyebilirler. Örneğin, disiplin cezasının belirli bir etnik gruptan bir bireyi neden daha olumsuz etkilediğini inceleyen bir öğretmen. Öğretmen geriye bakabilir ve bu kararı önyargıyla mı verdiler, uygulamalarında mı yoksa bir dahaki sefere nasıl farklı bir şekilde yapacaklarına dair planlarında mı karar verdiler. Senaryo modelleme, eğitimcilere aynı konulara canlı olarak yaklaşabilecekleri farklı yolları zihinsel olarak prova etme fırsatı sunarak daha dikkatli ve kapsayıcı bir şekilde tepki vermelerini sağlar. Senaryo analizi aynı zamanda eğitimcilerin beklenen endişeler, gelecekteki etkileşimlerdeki çatışmalar için gereken gerekli dil ve çerçeveleme konusunda daha fazla bilinçlenmelerini sağlar. Devam eden uygulama yoluyla öğretmenler, talep üzerine kendilerine sunulacak kapsayıcı yöntemlerin araç setini oluşturabilirler. Bu proaktif yaklaşım, tüm öğrencilerin görüldüğü ve yardım edildiği bir sınıf ortamını teşvik etmek için esastır.

Senaryo: Karma öğrencilerden oluşan bir sınıfa ders veriyorsunuz. Bir sınıf tartışmasında, bazı öğrencilerin her zaman konuştuğunu, diğer insanların, özellikle de yeterince temsil edilmeyen statüye sahip olanların asla söyleyecek bir şeyleri olmadığını izlersiniz. Ayrıca kurs materyallerinizin Batı dünya görüşleri etrafında toplandığını ve diğer kültürlerin katkılarını dışladığını keşfettiniz. Yansıtma Soruları:

1. Öğrenci Katılımı:

- *Daha sessiz olan öğrenciler hakkında ne gibi varsayımlarda bulunabilirim? Daha adil katılımı nasıl teşvik edebilirim?*
- *Tüm öğrencilerin katkıda bulunma konusunda kendilerini rahat hissetmelerini sağlamak için hangi stratejileri kullanabilirim?*

2. Müfredat ve Materyaller:

- *Müfredatım farklı bakış açılarını yansıtıyor mu, yoksa istemeden baskın kültürel anlatıları mı pekiştiriyor?*
- *Kurs içeriğimi farklı geçmişlere ve deneyimlere sahip sesleri içerecek şekilde nasıl değiştirebilirim?*

3. Etkileşimlerde Önyargı:

- *Bazı öğrencilere daha fazla ilgi mi yoksa onay mı veriyorum, potansiyel olarak diğerlerini gözden kaçırıyor muyum?*
- *Tüm öğrencilerin öğrenme yolculuklarında görüldüklerini, değer verildiklerini ve desteklendiklerini hissetmelerini nasıl sağlayabilirim?*

Eğitimciler bu senaryoyu açabilir ve öğretimlerindeki olası önyargıları ve engelleri daha iyi tanıyabilmek ve daha adil hale getirebilmek için bu soruları değerlendirebilir.

- **Kapsamlı kendi kendine sorgulama için adımların entegre edilmesi**

Öğrencilere vaka senaryoları sunulur ve inançlarının, değerlerinin veya önyargılarının sonuçlarda nasıl bir rol oynamış olabileceğini keşfederler. Bu adım, bastırılmış yansımaları bir

plandan eyleme dönüştürmek için gereklidir. Gerçek örnekler bakmak, öğretmenlerin nerede önyargılı olabileceklerini ve taktiklerinde hangi değişikliklerin daha adil sonuçlar verebileceğini bilmelerine yardımcı olabilir.

Aynı şey, senaryo analizinin eğitimcilerin yaklaşan etkileşimlerdeki potansiyel engelleri ve önyargıları tahmin etmelerine olanak tanıması için de geçerlidir. Öğretmenin sık sık kullandığı gibi, bir an önce hiç yoktan yapmak zorunda kalmak yerine. Bu proaktif duruş, tüm öğrencilerin dahil edildiği ve daha ziyade desteklendiği bir öğrenme ortamı yaratmada esastır.

Reaktif olmak yerine proaktif olmak, eğitimcilere önyargı karşıtı bir denetimin uygulanmasında yardımcı olmak için çok önemlidir. Önyargı denetimi, eğitimcilere uygulamalarını, materyallerini ve etkileşimlerini gizlice girmiş olabilecek herhangi bir önyargı için sistematik olarak kontrol etmenin bir yolunu sunar. İşlem aşağıdaki temel adımlarla açıklanmaktadır:

Kendini Sorgulama: Kişisel önyargılar, değerler ve varsayımlar üzerinde düşünerek başlayın.

- *Sınıfıma hangi varsayımları getiriyorum ve bunlar öğretimimi nasıl etkiliyor?*

Müfredat İncelemesi: Temsil ve kapsayıcılık için öğretim materyallerini inceleyin.

- *Kullandığım kaynaklar çeşitlilik gösteriyor mu ve birden fazla bakış açısını yansıtıyor mu?*

Ders Planlama: Farklı bakış açılarını entegre edin ve içeriğin klişelere meydan okumasını sağlayın.

- *Ders planlarım kimlik, güç ve eşitlik hakkında eleştirel düşünmeyi teşvik ediyor mu?*

Öğrenci Etkileşimi: Adalet ve kapsayıcılık için etkileşimleri analiz edin.

Geçmişleri ne olursa olsun tüm öğrencilere eşit destek ve ilgi sağlıyor muyum?

Geri Bildirim Mekanizması: Öğrenciler ve iş arkadaşlarınızla düzenli geri bildirim döngüleri oluşturun.

- *Öğretim uygulamalarımı geliştirmek ve önyargılara meydan okumak için geri bildirimleri nasıl dahil edebilirim?*

Öğretim uygulamalarını bilgilendirmek ve geliştirmek için geri bildirim kullanmak; Herhangi bir önyargı var mı? Bu adımları atmak, eğitimcilerin önyargıları proaktif olarak ele almalarına ve daha kapsayıcı, eşitlikçi bir sınıf oluşturmalarına yardımcı olacaktır.

Neden kendimizi sorgularız?

Düşünümsellik (eğitimde kendi kendine iç gözlem) göbeğe bakmakla ilgili değil, her seviyedeki öğretmen hazırlık programları arasında hayati bir kaynaktır - iyi öğretim için hiç bu kadar gerekli değildir. Eğitimciler inanç sistemlerini, davranışlarını ve yaşam deneyimlerini toplu olarak incelediklerinde, bu etkilerin öğrenciler arasında profesyonel davranışın bir parçasını oluşturan bu tür özelliklere ne yaptığına dair daha iyi bir resme sahip olabilirler. Aşağıdakiler, bu işlemin gerekli olmasının birkaç nedeninden biridir:

Kendine sormak, çeşitli başka nedenlerden dolayı da çok önemlidir:

- **Kapsayıcılığı Teşvik Edin:** Eğitimciler, kişisel önyargıları anlayarak etkilerini azaltabilir ve daha kapsayıcı bir sınıf ortamını teşvik edebilir.

- **Öğrenci İlişkilerini Geliştirin:** Kişinin davranış ve tutumları üzerinde düşünmesi, öğrencilerle ilişkileri geliştirebilir, destekleyici ve saygılı bir öğrenme ortamını teşvik edebilir.
- **Mesleki Gelişim:** Sürekli kendini yansıtma, mesleki gelişimi ve yaşam boyu öğrenmeyi teşvik ederek eğitimcilerin yeni zorluklara uyum sağlamasını sağlar.
- **Etik Uygulama:** Düşünümsellik, eğitimcilerin öğretimlerinde etik standartları korumalarını, tüm öğrencilere adil ve önyargısız davranmalarını sağlar.

Ne arıyoruz?

Kişinin kendi benliği hakkında derin, meta sorular - eğitimcilerin öğrencilere öğretmek ve onlarla etkileşim kurmak için kullandıkları zihinsel çerçeveler (genellikle bilinçaltı) hakkında içeriği yansıtır. Kapsayıcı bir öğrenme ortamı, eğitimcilerin bunun ne anlama geldiğini bilmesini gerektirir.

Eğitimcilerin kendini sorgulama sürecine girerken nelere dikkat etmeleri gerektiği:

- **Örtük Önyargılar:** Davranış ve kararları etkileyebilecek bilinçsiz tutumlar veya klişeler.
- **Kültürel Varsayımlar:** Öğretim uygulamalarını ve öğrencilerle etkileşimleri etkileyebilecek farklı kültürler hakkında önyargılı kavramlar.
- **Değerler ve İnançlar:** Kişinin öğretim felsefesine rehberlik eden temel ilkeler ve bunların kapsayıcı eğitimin hedefleriyle nasıl uyumlu olduğu.
- **Davranış Kalıpları:** Kapsayıcı bir öğrenme ortamının oluşturulmasını engelleyebilecek tekrarlanan eylemler veya tepkiler.

Yansıtma Soruları

1. Öğretme şekliniz inançlarınıza ve değerlerinize nasıl yansıyor?
2. Eğer değilseniz, eylemlerinizi veya karar verme sürecinizi ortaya çıkabilecek herhangi bir şeyi düşünebiliyor musunuz?
3. Kendi kültürel Mātauranga'nız farklı geçmişlere sahip öğrencilerin öğretimini nasıl etkiliyor?
4. Peki, kapsayıcı ve eşitlikçi bir şekilde öğretmek için ideal yolunuz nedir?

Eğitimciler için öz-sorgulama ve düşünümsellik sürecinin bu yeniden tasavvurunu güçlendirmek için, daha yansıtıcı sorularla adım adım kesin bir yaklaşımla onları ele geçirmeye ihtiyaç vardır. Aşağıda, eğitimcilerin bu sürece girerken göz önünde bulundurmaları gereken yollar ve konuların yanı sıra, çeşitli derecelerde düşünümselliğin nasıl deneyimleneceğine dair daha fazla araştırma bulunmaktadır.

Kendini Sorgulama Sürecinde Atılacak Adımlar

Kendini Keşfetme: kendi inançlarını, değerlerini ve önyargılarını kabul etmek.

Soru: Özümde eğitim hakkında gerçekten neye inanıyorum ve bu bakış açısı toplum ve benzersiz, bireysel varoluşumun yaşam olayları tarafından nasıl şekillendirildi?

Eleştirel Yansıma: Bu inançların Pratikte Nasıl Ortaya Çıktığı.

Soru: Öğrencilerin ne yapabileceği veya ne yapmaya istekli olacağı konusundaki önyargılı düşüncelerim, daha geniş toplumsal önyargıları ve / veya kendi kültürel at gözlüklerimi nasıl ortaya çıkarır?

Etki Değerlendirmesi: İnançlar Çeşitli Geçmişlere Sahip Öğrencileri Nasıl Etkiler?

Soru: Öğretimimle belirli öğrenci topluluklarına hangi yollarla karşı çıkıyorum?

Kontrol Edilebilir Değişim: Öğretim uygulamalarında değişen eyleme yol açan büyüme alanlarının belirlenmesi

Soru: Öğrenme deneyiminde kapsayıcılığı ve eşitliği teşvik edebileceğim somut eylemler nelerdir?

Refleksif Benlik: Neye inanıyorum ve bunun eylemlerimle nasıl bir ilişkisi var?

İstem: Kendi önyargılarımı sistematik olarak nasıl sorgulayabilirim ve öğrencilerim hakkında öğrendiklerimi onlar için daha iyi bir öğretmen olacak şekilde nasıl entegre edebilirim?

Üzerinde Düşünülmesi Gereken Diğer Sorular:

Bireyler: Önyargılar ve geldikleri yer

Diğer kültürel veya sosyal kategorilerle ilgili hangi önyargıları özümsemim? Bu, belirli öğrencilerin performans göstermesini beklediğim yolu ne şekilde etkiledi?

En son ne zaman bir öğrenci bakış açısı beni benimkinden farklı olarak harekete geçirdi? Nasıl cevap verdim?

Kültürel Kökenin Etkisi

Etnik kökenim, beyaz olmayan öğrencileri ve sınıfa getirdiğimiz hem kültürel normları / belirlenmiş gizli önyargıları nasıl etkiler?

Öğrencilerimin farklı kültürel bakış açılarına saygı duyarken, onların bilgi ve değerlerini kendi bilgilerime (Mātauranga/veya diğer) nasıl dahil edebilirim?

Sınıf İçi Öğretim Yöntemleri ve Çevre

Oluşturduğum ders planları eğitimde gelenek iktidar yapılarını nasıl sürdürür veya altüst eder?

Sınıfımda kullandığım materyaller çeşitliliği yansıtır ve çeşitli grupların dengeli bir temsilini sunuyor mu, yoksa ana akım kültürel anlatıları sürdürüyor mu?

Öğrenci Merkezli Düşünümsellik

Öğrencilerimin yetenekleri hakkında ne gibi varsayımlarda bulunuyorum ve bunun sunduğum destek türleri üzerinde nasıl bir etkisi var?

Öğrencilerden, özellikle de yetersiz hizmet alan ve marjinal topluluklardan gelen öğrencilerden sınıfımdaki deneyimleri hakkında sürekli olarak geri bildirim istemek için ne yapıyorum?

Kapsayıcılık ve Yargıç Önemliliği

Tüm çocuklarımızın gördüklerini, duyduklarını ve kendilerine değer verildiğini hissedebilecekleri bir sınıf ortamı yaratmak için nasıl çalışıyorum?

Bir öğrenci ayrımcılığa maruz kaldığında veya sınıftan çıkarıldığında ne yapmalı?

Geri Bildirim ve Hesap Verebilirlik

Akranlarımdan veya öğrencilerimden öğretme yöntemlerim hakkında, özellikle de soru kapsayıcılıkla ilgiliyse, yapıcı eleştiriler alabilir miyim? Nasıl cevap veririm?

Kapsayıcılık uygulamasını sürekli olarak iyileştirmekten nasıl sorumlu tutulabilirim?

Eğitimcileri bu daha derin düşünömselliğe katılmaya zorlamak, uygulamalarını eleştirel bir şekilde gözden geçirmelerine, değerlerinin ve inanç sistemlerinin oluşturulduğu daha geniş bağlamı görmelerine ve daha kapsayıcı uygulamalar için alanları keşfetmelerine olanak tanır.

Öz Değerlendirme Soruları

- Yakın tarihli bir sınıf etkileşimi üzerinde düşünün. Kişisel inançlarınız sonucu nasıl etkilerdi?
- Örtük önyargılarınızın daha fazla farkına varmak için hangi adımları atabilirsiniz?
- Akran geri bildirimi, kendinizi sorgulamanıza ve profesyonel olarak büyümenize nasıl yardımcı olabilir?

Başvuru

Brookfield, S. D. (2017). *Eleştirel olarak yansıtıcı bir öğretmen olmak*. John Wiley ve Oğulları.

Eşcinsel, G. (2018). *Költüre duyarlı öğretim: Teori, araştırma ve uygulama* (3. baskı). Öğretmen Koleji Yayınları.

Schön, D. A. (2017). *Yansıtıcı uygulayıcı: Profesyonellerin eylemde nasıl düşündükleri*. Routledge.

Pollock, M. (Ed.). (2008). *Gündelik ırkçılık karşıtlığı: Okulda ırk konusunda gerçekçi olmak*. Yeni Basın.

Fook, J. ve Gardner, F. (2007). *Eleştirel düşünme pratiği yapmak: Bir kaynak el kitabı*. McGraw-Hill Eğitimi.

Freire, P. (2020). Ezilenlerin pedagojisi. *Eğitim sosyolojisine doğru* (s. 374-386). Routledge.

Ladson-Billings, G. (1995). Költürel olarak ilgili bir pedagoji teorisine doğru. *Amerikan Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 32(3), 465-491. <https://doi.org/10.3102/00028312032003465>

Zeichner, K. M. ve Liston, D. P. (2013). *Yansıtıcı öğretim: Bir giriş*. Routledge.

Nieto, S. (2010). *Gözlerindeki ışık: Çok költürlü öğrenme toplulukları yaratmak*. Öğretmen Koleji Yayınları.

Ünite 0.3.3 [Eşzamansız]. Stereotipler - stereotipler nedir ve onları nasıl tutarız?

Giriş

Stereotipler yaygın olarak tutulur, ancak belirli bir grup insan hakkında aşırı basitleştirilmiş fikirler veya varsayımlardır. Bu genelleştirilmiş inançlar genellikle kültürel normlardan, medya tasvirlerinden ve sosyal etkileşimlerden kaynaklanır ve başkalarını nasıl algıladığımızı ve onlarla nasıl etkileşim kurduğumuzu etkileyebilir. Bu ünite, stereotiplerin doğasını, nasıl geliştiklerini ve hem bireyler hem de toplum üzerindeki etkilerini keşfedecektir. Stereotiplerin kökenlerini ve etkilerini anlayarak, eğitimciler sınıfta bu zararlı inançlara meydan okumak ve ortadan kaldırmak için çalışabilirler.

Stereotipler Nelerdir?

Stereotipler, insanların diğerlerini (ortak olarak algılananlar) grup üyelikleri temelinde hızlı bir şekilde kategorilere ayırmalarına yardımcı olan bilişsel kısayollardır. Stereotipler genellikle kısa iletişim veya sosyalleşme biçimleri için kullanılır, ancak genellikle yanlış ve zararlı stereotiplerle sonuçlanabilir. Stereotipler sorunludur çünkü bireysel özelliklerin ortaya çıkmasına izin vermezler, bunun yerine o kategorideki tüm insanları daha fazla ırksal önyargı ve ayrımcılığa zemin oluşturabilecek aynı varsayımlara zorlarlar.

Stereotiplerin Bilişsel İşlevi

Stereotipler, belirli özellikleri paylaşan bireyleri gruplandırarak insanların sosyal dünyada hızlı bir şekilde gezinmesine yardımcı olan, resmi olarak sezgisel yöntemler olarak bilinen etkili bilişsel kısayollardır. Beynimizin karmaşık bilgileri basitleştirmesinin ve hızlı kararlar vermesinin doğal yoludur - karar verme zamanı kısa olduğunda tam olarak yapmamız gereken şey. Bununla birlikte, bu sezgisel yöntemler dünya hakkında hızlı içgörüler elde etmede ne kadar etkili olursa olsun, çoğu zaman doğruluk elde edemezler. Stereotipler, bir gruptaki bazı insanlar hakkında küçük bir gerçek çekirdeği alır ve farklı bireylerin ne kadar farklı olabileceğini göz ardı ederek tüm üyelere şişirir.

Stereotiplerin oluşumu

Birçok stereotip, edinilmiş sosyal öğrenme ve yaşam deneyimleri yoluyla erken yaşta geliştirilir. Stereotipler, çocukların öğrenebilecekleri çevre (örneğin aile), akranlar, medya ve eğitim yoluyla oluşturulur. Bu kendi içinde karmaşık olsa da, klişeler ve kültürel anlatılar bizi olumsuz bir çağrışım yoluna götürdüğünde ek katmanlar eklenir.

Sadeleştirmenin Tehlikeleri

Stereotipler çok fazla sosyal etkileşimi otomatikleştirmeye yardımcı olabilirken - bizden farklı birinin nasıl davranacağını bildiğimizi ve bu ayrıntılı kuralların sonunda her şey tahmin edilebilir bir şekilde ortaya çıktığında size ne getireceğini bildiğimizi düşünüyoruz - aynı zamanda karmaşık sistemleri çok basit hale getiriyorlar. Bununla birlikte, kasıtlı olarak boş olan bu modelin son derece yetersiz kaldığı yer, düzgün bir şekilde çizilmiş ikiliklerin dışında var olan bu toplum kesimleri için yeterli bir açıklama sağlamasıdır; İnsanları basmakalıp arketiplere kategorize ederken gerekli olan aşırı basitleştirmeye yol açmak için yaşanmış deneyimleri göz ardı edilenler.

Stereotiplerin Sosyal Sonuçları

Stereotipler iyi huylu basitleştirmeler gibi değildir; Çok gerçek etkileri var. Stereotipleri gerçeklik olarak kabul ettiğimizde, liyakatten ziyade grup üyeliğine dayanan sosyal eşitsizlik için bir gerekçe sağlarlar.

Önyargı ve Ayrımcılığın Güçlendirilmesi

Stereotipler önyargı ve ayrımcılıkla yakından ilgilidir. Önyargı, belirli bir grubun üyelerine yönelik olumsuz tutumları ifade eder; Ayrımcılık, insanlara grup üyeliklerine dayalı olarak haksız muamele etmeyi içerir. Bu tutum ve davranışlar, bir başkası hakkında genelleştirilmiş inançları telkin eden klişeler tarafından körüklenir.

Bağlam ve Gücün Rolü

İnsanlar bu gelişmeye, mevcut stereotiplerle birlikte tepki verirler, bu da verilen stereotiplerin insanlar üzerindeki etkisini, bağlama ve örtük güç oyununun miktarına veya kapsamına bağlı olarak daha da etkiler. Bu takviye politikacılar, eğitimciler veya medya gibi iktidardaki insanlardan geldiğinde, klişeleri daha da yayma eğilimindedir çünkü bu platformlar kamuoyunu etkilemek için daha geniş bir erişime sahiptir. Ayrıca, stereotipler, bir grubun diğerine üstünlüğünü rasyonelleştirerek mevcut güç hiyerarşilerini sürdürmek için sıklıkla kullanılır. Klişelerin çoğu, bir grubun diğeri üzerinde hakimiyet için rekabet etmeye çalıştığı güç yapısını dengede tutmakla ilgilidir. Bu sistem, bazı ırksal, cinsiyetsel veya sosyoekonomik gruplar gibi ayrıcalıklıların lehine çalışır ve sonuç olarak kendi türlerinden daha fazlasını güçlendirir. Bu gruplar, üstünlüklerini ve toplumun eşitsizliğini, diğerlerinin zeki, yeterince zeki veya hak etmediği gibi klişeleri teşvik ederek haklı çıkarırlar.

İktidarda olanlar değişmek istemiyorlar çünkü bu onların para, mülkiyet ve insan üzerindeki kontrollerini tehdit ediyor. Bu, klişelerinin var olmasına izin veren sistemleri ortadan kaldırmak anlamına gelir; gücü ve kaynakları, istisnacıllıklarını tehlikeye atabilecek şekilde yeniden dağıtmak. Bu kazanımları korumak, bizi bölmek ve ayırmak, ayrımcılığı sürdürmek ya da en azından bodrumlarında mahsur kalan insanların çoğu marjinal topluluğun yükselişi olmaması konusunda rahat etmelerini sağlamak için klişelere başvuruluyor.

Kendini Gerçekleştiren Kehanet

Stereotipler genellikle kendi kendini gerçekleştiren bir kehanete yol açar ve burada insanlar, diğer insanların onları böyle gördüğü fikrine kapılırlar. Bu, söz konusu bireylerin gerçekte ne yapabileceklerine dair düşük beklentilerini yaşamalarını sağlar.

"Kendini gerçekleştiren kehanet" hakkında konuştuğumuzda kastettiğimiz şey budur: insanlar dışarıdan içselleştirilmiş ipuçlarını emer ve sonra bunlar kendilerinin bir parçası haline gelir ve davranışlarını iyi ya da kötü yönde etkiler. Bu, özellikle içselleştirilmiş "izmler" hakkındaki konuşmalarda önemlidir - ırkçılık, renkçilik, ableizm vb. İçselleştirilmiş baskı, ezilen insanlar saçma sapan olumsuz klişeleri, inançları, önyargıları veya türleriyle ilgili her şeyi üstlendiklerinde ve bu zarar beklentilerini güçlendirecek şekilde hareket ettiklerinde olan şeydir. Bu içselleştirilmiş "izm"lerin tezahür etme ve dolayısıyla bu kehanetlere kendi kendini gerçekleştiren nitelikler ekleme yolları:

1. Ableism (Engellilere karşı ayrımcılık)

İçselleştirilmiş yetenekçilik , engelli insanların, toplumun aptallığına maruz kaldıkları için, kendileri hakkında her türlü saçmalığa inanmaya başladıklarında ortaya çıkar. Çocuğunuz

bozukluğu nedeniyle kendini yetersiz veya daha az yetenekli hissedebilir. Kendinden şüphe duymaya, hırsların azalmasına ve toplumun engellilik beklentilerini yerine getirerek ölmekte olan fırsatları arama korkusuna neden olur. Örneğin, engelli bir kişi, böyle bir işe giremeyeceklerine veya bulurlarsa başarısız olacaklarına dair engelli inancı nedeniyle hayalindeki bir kariyerden caydırılabilir.

2. Colorism (Cilt tonuna dayalı ayrımcılık)

Bununla birlikte, içselleştirilmiş renkçilik, beyaz olmayan bir birey, daha açık tenli bir ten rengini tercih eden ve onu daha çekici, sofistike veya aşırı başarılı olarak markalaştıran toplumsal normlara uymaya başladığında ortaya çıkar. Daha koyu tenli insanlar için bu, kendilerini daha az çekici, daha az akıllı ve eksik bir yaşam hakkına sahip hissetmelerine neden olur. Bu genellikle cilt aydınlatma uygulamalarına veya adil muamele görmeyeceklerine inandıkları için sosyal ve profesyonel angajmanlardan dışlanmaya yol açar. Bu zamanla kişisel ve profesyonel gelişimlerini kısıtlamaya başlar ve bu da daha koyu ten anlatılarının doğrulanmasına neden olur.

3. Irkçılık (Irka dayalı ayrımcılık)

İçselleştirilmiş ırkçılık, ırksallaştırılmış bir kişinin, toplumun sürekli olarak sürdürdüğü ırksal kimliğinin olumsuz yönlerini somutlaştırmaya başlamasıdır. Bu, Siyahların yeterince zeki olmadıkları, bir şekilde daha az yetkin oldukları, yetersizlik duygularına, şüpheye ve rasyonel olarak yüksek başarı hedeflerinden kaçınma eğiliminde olduklarına dair klişeyi öğrendikleri zamandır. Standardın kendisi baskıcı bir mecaz olduğunda, öğrenciler onu akademik performansları üzerinde sorunlu bir etki yaratmak için içselleştirebilir ve kariyer hedeflerini ve öz-değer duygularını etkili bir şekilde engelleyerek bu klişeleri ilk etapta dayatan ırkçı yapıları sürdürebilir.

4. Cinsiyetçilik (Cinsiyete dayalı ayrımcılık)

İçselleştirilmiş cinsiyetçilik, kadınların ya da erkek olmayanların kafasındadır çünkü toplumun onlara beceriksiz olduklarını, liderlik pozisyonları için daha az nitelikli olduklarını söylemek için yüklediği mesajları emmişlerdir. Belki de erkekler kadar yetkin olmadıklarına dair bilinçsiz bir bilgiyle, kadınlar maaş sözleşmesi temelinde değerlerini talep etmekte çekingen olabilirler, ancak iş dünyasında liderlik rolüyle birlikte gelen bir tür güç veya sorumluluğu paylaşma konusunda garip hissettiklerini ima edebilirler. Bu, yalnızca erkekler ve kadınlar arasındaki liderlik ve ücret farkını genişletmeye yardımcı olur, kadınların iktidar rollerine daha az uygun olduğuna dair doğası gereği cinsiyetçi bir fikre güven verir.

5. Homofobi ve Heteronormativite (LGBTQ+ bireylere yönelik ayrımcılık)

İçselleştirilmiş homofobi. LGBTQ bireyler, toplumun gey/biseksüel/trans olmanın kötü ya da daha az olduğuna dair bakış açısına inanmaya başladıklarında, içselleştirilmiş homofobiden muzdariptirler. Bu, kimliklerinden nefret etmeye veya bastırmaya başladıkları ve gerçek bir şekilde kendilerini ifade etmeyi reddettikleri bir duruma yol açabilir. Diğer durumlarda, içselleştirilmiş homofobinin etkileri sosyal hizmete yol açabilir.

6. Sınıfçılık (Sosyal veya ekonomik sınıfa dayalı ayrımcılık)

Daha düşük bir sosyoekonomik geçmişe sahip bir bireyin tembel olduğuna, başarı için yeterince iyi olmadığına veya sosyal sınıfı nedeniyle desteği daha az hak ettiğine inandığı içselleştirilmiş sınıfçılık. Bunlar, başarısız olacakları veya toplumun onlara asla bir fırsat

vermeye istekli olmayacağı korkusuyla kaçırabilecekleri fırsatlardır. Bu, kendilerini yoksulluktan kurtarmalarını veya daha yüksek sosyoekonomik statü elde etmelerini engelleyerek sosyal ve ekonomik adaletsizliği yüceltmeye hizmet eder.

Kendini Gerçekleştiren Kehanet ve İçselleştirilmiş 'izmler' döngüsü

Kendini Gerçekleştiren Kehanet ve İçselleştirilmiş 'izmler' sorunu Zamanla, bu olumsuz inançlar ve klişeler bireylerin davranışlarına içselleştirildiğinde, cahilce oluşturulan politikaları sürdürürler. Bu, kendi kendini gerçekleştiren kehanet haline gelir, çünkü zaten olumsuz önyargıya hazır olan bu insanlar genellikle düşük beklentilerine göre hareket edeceklerdir. Zeki olmadıkları klişesini içselleştiren marjinal bir ırk grubu öğrencisi, okulda başarısız olabilir ve bu da klişeyi pekiştirir.

Döngüyü kırmak. İçselleştirilmiş izm'leri baltalamak, bireysel ve sistemik dönüşümler gerektirir. Her şeyden önce, kişilerin öğretmeye, yansıtmaya veya bir şekilde öğretilmeye dayalı olarak inandıkları kendine zarar veren düşünceleri kabul etmeleri ve unutmaları gerekecektir. Aynı zamanda, bir toplum olarak, bu klişelerin doğduğu ve sürdürüldüğü sosyal yapıları ele almamız gerekiyor. Bu, bir kişinin kim olması gerektiğine dair kısıtlayıcı, önyargılı projeksiyonlar dışında, bir birey olarak kendi değerlerine göre değerlendirildiği daha çeşitli, kapsayıcı alanlar inşa etmek anlamına gelir. Başka bir deyişle, içselleştirilmiş "izmler", stereotip önyargısı veya toplumsal eşitsizlik tarafından pekiştirilip pekiştirilmediği, kendini sınırlamaya dayanan davranışlar ve inançlardır.

İçselleştirilmiş baskının kendi kendini gerçekleştiren kehanetini fethetmenin çözümü, hem bireylerin daha bilinçli ve benliklerinin farkında olmaları hem de toplumun onları geride tutan yapıları ortadan kaldırmasıdır.

Stereotiplere Meydan Okumak ve Yapıbozuma Uğratmak

Her şey kalplerinde ve zihinlerinde bireysel bir değişimle başlar, ardından klişeleri onaylamayan zor seçimler yapan değişen bir toplum ile devam eder.

Kafamızda taşıdığımız önyargıları, klişeleri, değerleri ve inançları tanımlamak ve hatta ifade etmek için öz farkındalığa ve eleştirel düşünceye ihtiyacımız var. Bu denklik süreci için anahtar kavramlar şunlardır:

1. **Örtük Önyargı:** Anlayışımızı, eylemlerimizi ve kararlarımızı etkileyen bilinçsiz tutumlar veya klişeler. Bir örnek, bir erkeğin veya kadının, sadece erkek veya kadın olarak tanımlandıkları için belirli bir görevi yerine getirebileceği veya yapamayacağı yanılgısı olabilir; Bu içsel bir önyargıdır ve fark edilmeden kayar.
2. **Kültürel Stereotipler:** Irk, etnik köken veya milliyet, cinsiyet veya din hakkındaki inanç veya klişelere dayalı olarak bir grubun nasıl temsil edildiğine dair varsayım. Bir örnek, kadınların bilim ve teknolojide çalışmak için daha az nitelikli olduğu veya belirli ırk gruplarının doğası gereği daha şiddetli olduğu klişesi olabilir.
3. **Doğrulama Yanılgısı:** Bu, insanların önceden var olan inançlarını veya değerlerini doğrulayan hikayenin yalnızca bir kısmını dahil etmeleridir. Bu şekilde, bir kişi seçici olarak yalnızca mevcut inançlarını doğrulayan medya veya anlatıları arayabilir ve onaylamayan kanıtları görmezden gelebilir.

4. **Etnosentrizm:** Kişinin kendi kültürünü diğerinden daha iyi ve daha doğal olarak görmesi. Batı normlarından muaf. Değerlerimizin gerçekten üstün olduğu inancı, başkalarının taklit etmesi gereken bir şey, bunları hepimiz için tek evrensel gerçek ve ideal kılıyor.
5. **Toplumsal Cinsiyet Roller ve Cinsiyetçilik:** Erkeklerin ve kadınların rolleri ve kapasiteleri hakkında kalıplaşmış fikirler, bir örnek, kadınların çocuklara bakarken erkeklerin gelir işi yapması gerektiğidir.
6. **Sınıfçılık:** Birinin sosyal ve ekonomik sınıfına dayalı ayrımcılık, doğası gereği düşük gelirli geçmişlerden gelenlerin tembel veya daha az başarılı olabileceğini, daha zengin meslektaşlarının ise daha fazla hak edebileceğini uygulamak.
7. **Dini Stereotipler:** Dinlerine dayalı tüm insanlar hakkında sahip olduğumuz fikirler (her Müslüman'ın aşırılık yanlısı olduğu veya belirli bir dini mezhepten herkesin doğal olarak daha barışçıl veya hayırsever olduğu gibi).
8. **Yaş ayrımcılığı:** Yaşa dayalı ayrımcılık; örneğin, yaşlıların teknolojiyi kullanma konusunda daha az usta olması veya ergenlerin dikkatsiz ve narsist olması.
9. **Heteronormativite:** Yalnızca heteroseksüelliğin normal ve doğal olduğu varsayımdır, bu nedenle heteroseksüel olarak tanımlanmamış kişilere karşı önyargılı veya ayrımcılık yapar.

Bu önyargıları ve klişeleri kabul etmek ve görmek aynı zamanda bir kendi kendine çalışma biçimidir: hangi önyargılar yaşlı yetişkinleri, erkekleri, kadınları veya etnik azınlıkları içerir. Bu, bu inançların davranış şeklimizi ve hangi kararları aldığımızı nasıl etkilediğini kabul etmek ve bu varsayılanı daha kapsayıcı bir varsayılanla kaydıran seçimler yaparak daha iyisini yapmak anlamına gelir. Bunun bir alanı eğitimidir - çünkü klişelerin altında yatan güvenilirliği sorguladığınız yerde eleştirel düşünmeyi teşvik eder ve teşvik eder. Medya okuryazarlığı programları, insanlara medyadaki basmakalıp tasvirleri tanımlamayı ve eleştirmeyi de öğretebilir. Makro düzeyde, çeşitliliği ve kapsayıcılığı teşvik etmeyi amaçlayan sosyal politikalar, farklı sınıfların eşit bir temelde buluşmasını sağlayarak stereotiplerin yaygınlığını veya çeşitli etkilerini azaltmaya yardımcı olacaktır.

İlk Eapta Önyargıyı Nasıl Geliştiririz?

Stereotipleri Nasıl Öğreniriz: Stereotipleri aile yetiştirme, kültürel normlar, medya tasvirleri ve eğitim yoluyla öğreniriz. İnsanların genç yaşlardan itibaren maruz kaldıkları "öteki" nin basitleştirilmiş ve genellikle önyargılı tasvirleri, neye inanmaya başladıklarını etkileyebilir.

Klişelere nasıl sahip oluruz?

Stereotipler, deneyimlerimizi tekil bir şablona uyacak şekilde değiştiren öğrenme sistemleri tarafından öğretilir ve sürdürülür. Stereotiplerin nasıl oluştuğunu anlar ve bu tür karmaşık süreçlerden somutlaşırsak, eğitimciler nihayet kendimizle savaşılabilmek için daha iyi mühimmata sahip olabilirler ve bizi şüphelendiren şeylere meydan okuyabiliriz.

Aile Yetiştirme ve Erken Sosyalleşme

Klişeler üzerinde aile etkisi: Aile, bir kişiyi kültürle ilgili bilgi, geleneksel değerler ve normların ne olduğu gibi inançlarla donatan ilk sırada yer alır. Ebeveynler, kardeşler ve geniş bir ailedeki diğer kişiler, bir çocuğun farklı sosyal gruplara ilişkin algılarının oluşumu üzerinde muazzam bir

etkiye sahiptir. Bu, aile üyelerinin yorumları, davranışları ve tutumları aracılığıyla daha incelikli bir şekilde gerçekleşme eğilimindedir.

Erken Sosyalleşme: Bu, insanların toplumun kendilerinden ne beklediğini nasıl öğrendikleridir ve değerleri, normları ve davranışları öğrenmek gibi şeyleri içerir. Bu süreç sadece bir aile tarafından değil, aynı zamanda daha geniş bir topluluk tarafından da şekillendirilir – akranlar, eğitimciler ve dini varlıklar. Çocukların bu süre zarfında öğrendikleri stereotipler onları büyük ölçüde etkileyebilir.

Kültürel Normlar ve Sosyal Beklentiler

Kültür ve Stereotipler: Bu, bize hangi davranışın normal veya sosyal olarak kabul edilebilir olduğunu söyleyen sosyal normları ifade eder, basmakalıp görüşlerimizi yönlendiren aynı kültürel inançlardır. Bir grubun üyelerini benzer giyinme, düşünme veya hareket etme biçimlerine sahip olmaya yönlendiren geleneksel uygulamalar, ritüeller ve toplumsal değerler yoluyla kültürler tarafından oluşturulan standart normların sürdürülmesine yardımcı olan şey budur.

Sosyal Beklentiler ve Uygunluk- Normların insanların nasıl davranması gerektiğini veya nasıl davranması gerektiğini belirlediği, sosyal konumlarına göre belirlenen ve sürekli olarak klişelerle bağlantılı olan sosyal olarak inşa edilmiş roller.

Medya Etkisi ve Temsili

Medya Stereotipleri Nasıl Sürdürür: Toplumumuzda stereotiplerin aktarılmasının en yaygın yolu medyadır. Televizyon, filmler, finans haberleri, reklamlar ve sosyal ağlar gibi farklı medya da yer alıyor ki ?? farklı grupların kamuoyu görüşleri. Ana akım medya, haberciliğini ve görüntülerini, bir karakter veya durum oluşturmak için kolay bir kestirme yol sağlayan klişeler aracılığıyla şekillendiriyor ve bunları nasıl göreceğimizi daha fazla bilgilendiriyor.

Tekrarlayan pekiştirme: Kitle iletişim araçları, medya tüketicilerini bu imgelere ve fikirlere aşına hale getirirken, onları sürdürmek için dil ve imgeler aracılığıyla stereotipleri tekrar tekrar kullanır. Genel olarak, bir klişeyi bin defadan fazla görmeye alışkınsanız, bu normal olmalıdır.

Eğitim Sistemleri ve Kurumsal Güçlendirme

Stereotip aktarımı için bir araç olarak eğitim - eğitim sistemlerinin nasıl organize edildiğine ve ne öğrettiklerine bağlı olarak, stereotiplerle mücadele edeceğiz veya güçlendireceğiz. Çoğu zaman, müfredat ve öğretim materyalleri aslında klişeleri güçlendirir - tarih, kültür ve toplum hakkında sınırlı veya hatta çarpık görüşler sunarak.

Eğitim sistemleri genellikle bir toplumda gücü elinde bulunduranların öğretilmesi gerektiğine karar verdikleri bilginin yayılması ve bunun nasıl sunulacağı için kullanılan fabrikalardır. Bu alanlar ve iktidar süreçleri – hem politik hem de ekonomik ve kültürel anlamda – kurumsal olarak neyin müfredat çalışma programlarına girdiğini, tarihsel anlatıların nasıl kurulduğunu, medya kuruluşlarında kimin temsil edildiğini ve tasvir edildiğini vb. belirler. Bu sistemlerdeki önyargı, baskın grupların ideolojileri ve çıkarlarıyla uyumlu, aynı zamanda önyargılı olan eğitim içeriğine yol açacaktır.

Bu şekilde, iktidar yapıları, tarihin, azınlıkların anlatılarını dışarıda bırakarak veya azaltarak, baskın grup için önemli olan bakış açısından anlatılmasını sağlayabilir. Sonuç, mevcut bir eşitsizliği veya ayrımcılığı haklı çıkaran hikayeler oldukları sürece, kamu yardımı alan insanların neye benzediğine veya ne yaptığına dair klişeleri sürdüren oldukça seçici bir tasvirdir. Daha

sonra eğitim, belirli klişeleri yakınsak anlatı olarak yaymak ve diğer türleri farklı türler olarak marjinalleştirmek için bir fırsat yaratarak güçlülerin elinde bir denge haline gelir.

Sonuç olarak, eğitim sisteminin klişelere karşı sürdürülme veya meydan okuma ile ilgili yeri, hangi bilginin aktarılması gerektiğine ve farklı grupların nasıl temsil edileceğine kimin karar verdiğine ilişkin güç yapılarıyla eşit derecede bağlantılıdır. İktidardakilerin statükoyu sürdürmesinin sonucu, muhtemelen aktif olarak klişeler üreten ve bir eğitim pratiği yoluyla sosyal eşitsizliği daha da sağlamlaştırmaya hizmet eden bir kültür olacaktır. Tersine, eğer eğitim reformları bu güç yapılarını altüst ederse, eğitim açısından çeşitli olan ve tarih ve kültür etrafında çeşitlendirilmiş ama doğru gerçekleri içeren bir toplum yaratarak klişeleri ortadan kaldırırlar.

Kurumsal Önyargı ve Sistemik Stereotipler: Kurumsal düzeyde, belirli sistemler içindeki politikalar veya uygulamalar, bazılarını diğerlerine göre tercih eden stereotiplerin arka planında olabilir.

Sosyalleşme Süreçleri ve Grup Kimliği

sosyalleşmenin grupların kimliğini ve gruplarla ilgili klişeleri nasıl yeniden ürettiği; Üyenin kendi sosyal grubundan inançlar, Normlar vb. hakkında Öğrenme, Kavrama süreci. Kavram tanımlama noktaları Grup kimliği, kalıp yargıların diğer yarısıdır ve bu süreçlerden oluşur.

Kolektif deneyimlerin yanı sıra belirli bir grubun ortak olarak sahip olduğu normlar ve değerler, kendisini Grup kimliği olarak adlandırılan şeye dönüştürür. Stereotipler, tersine, bu gruplar hakkında aşırı basitleştirilmiş görüşler veya genellemelerdir. Stereotipleri üreten aynı süreçler - medya, kültür normları ve sosyalleşme - aynı zamanda kendi grupları içindeki (grup içi) veya dışındakiler (grup dışı) içindeki benlik algılarına ilişkin ikili bir bakış açısı sağlar.

Bir sosyal gruba karşı tutulan klişeleri içselleştirme süreci, daha sonra aynı gruba ait olmayı veya bir şekilde onunla özdeşleşmeyi güçlendirebilir. Bir grupla ilgili bir klişenin topluluk odaklı olduğunu varsayalım, bu nedenle grup üyeleri bu özelliği kimliklerinin bir parçası olarak ifade etmek için baskı hissedebilirler. Bu ikilik, stereotip yaratma ve grup kimliğini güçlendiren bir sarmal yaratır - stereotipler, birinin kendilerini nasıl gördüğünün bir kısmını şekillendirir ve bu da stereotipi geliştirir.

Grup kimliği ve stereotipler, bir anlamda, aynı madalyonun iki yüzüdür - her ikisi de insanlara kendilerini ve başkalarını algılayan grup üyeliklerine göre kategorize etmeyi öğreten sosyalleşme süreçlerinin sonuçlarıdır. Bu tür sınıflandırmalar, toplumda hareket etmek ve etkileşimde bulunmak, klişeyi güçlendirmek ve grubu pekiştirmek için temel olarak kullanılır.

Grup İçi ve Grup Dışı Dinamiklerin Rolü: Stereotipler grup içi için temeldir?? bir dış grup dinamiğinin oynadığı rolün altını çizer. İç grubumuzun üyelerini sevmeye eğilimindeyiz ve dış gruptakilerden hoşlanmıyoruz. Çoğu durumda, bu tür dinamikler, ortaklıklarını güçlendirmek yerine grupları karşılaştıran sosyalleşme kısayolları ile daha da ileri götürülür.

Stereotiplerin Etkisi

Stereotiplerin hem kişinin hem de insanların işleyişi üzerinde oldukça zararlı bir etkisi vardır. Başkalarının marjinalleşmesine katkıda bulunan yanlış, zararlı anlatıları sürdürürler. Bireyler için stereotipleme yaşamak, özgüveni azaltabilir ve kişinin endişeli hissetmesine ve hatta stereotip tehdidi (sosyal gruplarıyla ilgili stereotipe göre performans gösterme korkusu) yaşamasına neden olabilir. Toplumdaki klişeler, sistemik eşitsizliğin devam etmesinin yollarından bazılarıdır, yani olumsuz muamele için gerekçe sağlarlar ve daha fazla ayrımcılığı

çoğaltırlar, böylece her şeyi olduğu gibi tutarlar. Kapsayıcı ve eşitlikçi öğrenme ortamlarının bu gelişimi için kritik olan, eğitimcilerin bu güçlerin halkları nasıl şekillendirebileceğine dair ihtiyaç duydukları farkındalık türüdür.

Stereotipler, genellikle hem birey hem de daha geniş bir toplumsal katman üzerinde olumsuz etkilere katkıda bulunan insan gruplarına aşırı basitleştirilir ve genelleştirilir. Eğitimcilerin yanıt olarak bu olumlu ve olumsuz etkileri keşfetmeleri önemlidir, ancak bu açıklamalar bazen yeterli gelmez.

Bireyler Üzerindeki Etkisi

1. Benlik saygısı ve kimlik kaybı: Olumsuz klişeler, özellikle bu olumsuz etiketleri içselleştirmeyi öğrenmişlerse, bireyin kendisiyle ilgili bakış açısına zarar verebilir.
2. Stereotip Tehdidi: Stereotip tehdidi, bireylerin başarısız olmaları veya sosyal gruplarının cinsiyet ve ırksal stereotipler gibi diğer baskın güçlerle karşılaştırıldığında ikincil olduklarını düşündüklerinde buna bağlı bir başarısızlık korkusu yaşamaları durumunda risk altında oldukları durumsal çıkmazlar anlamına gelir. Bu, bilişi ve performansı daha da kötüleştiren kaygı üretebilir.
3. Ruh Sağlığı Etkileri: Stereotiplere sürekli maruz kalmak kaygı, depresyon ve kronik strese neden olabilir. Varlıklarının çoğunu yetersiz veya sorunlu olarak gören bir dünyada yaşamak duygusal olarak yorucudur.
4. Davranış ve Seçimler Üzerine Bir İzlenim: Stereotipler, bir kişinin yaşamı sürdürmeye karar verme biçiminde kalıcı bir etkiye sahip olabilir ve genellikle onları sınırlar.

Toplum Üzerindeki Etkisi

1. Stereotipleme: Stereotipler, ayrımcı uygulamalar ve politikalar için rasyonalizasyonlar olarak hizmet ederek sistemik eşitsizliği körüklemeye yardımcı olur.
2. Güç Dengesizliklerinin Sürdürülmesi: Stereotipler, nihayetinde baskın grupların lehine olan güç ilişkilerini koruyarak sosyal hiyerarşileri sürdürmeye hizmet eder.
3. Kültürel/Sosyal Ayrışma: Stereotipler, farklı gruplar arasındaki güvensizlik nedeniyle sosyal veya kültürel bir ayrışma vardır ve bu da herkes arasında daha az topluluk duygusuna yol açar. İnsanları klişelere indirgemek, onları insanlıktan çıkarmayı kolaylaştırır; Önyargı veya nefret suçlarının faili için daha da zor olan, bir bireyle sadece bir grubun parçası olarak değil, bir kişi olarak özdeşleşmek olacaktır. Bu, sosyal bölünmelere neden olabilir, çünkü gruplar bilgi ve saygıyla değil, görüntülerle tanımlanır.
4. Eğitimsel İşgücü Çeşitliliği: Stereotipler, öğretmenlerin öğrencilerin beklentilerini etkileyebilir (veya tam tersi); Bir domino etkisi yaratır, çünkü gençlerin daha az yetenekli olarak algılanmaları ve dolayısıyla daha az kaliteli iş örneği almaları durumunda kötü performans gösterme olasılıkları daha yüksektir. Benzer şekilde, işgücünde, stereotipler işe alım uygulamalarını ve terfileri etkileyebilir, aynı zamanda kültürel çeşitliliğin tüm çalışanları etkin bir şekilde kullanan daha başarılı liderler ürettiği işyeri atmosferini de etkileyebilir.
5. Ayrımcı Politikaların Gerekçelendirilmesi: Stereotipler, ayrımcı politikaları ve uygulamaları haklı çıkarmak için daha büyük ölçekte kullanılabilir. Bu, örneğin, göçmenlerin yerli halktan 'iş çalmak' gibi klişesinde, kısıtlayıcı göç politikaları için tercih edilen bir gerekçe olarak görülebilir.

Uzun Vadeli Sonuçlar

1. Gruplarının üyeleriyle ilgili klişelerle çok sık etkileşime girdikleri bir ortamda büyüyen çocuklar, bunları ciddiye alır ve sonuçları birden fazla nesil boyunca devam edebilir. Bu, sosyal dışlanmaya neden olan yoksulluk ve eğitimdeki başarısızlık döngüsünü güçlendirir.

2. Sosyal Uyumda Erozyon: Etkileşimler stereotiplere indirgendiğinde güven ve sosyal uyumun sürdürülmesi zorlaşır. Önyargılı kavramlarla bölünmüş bir toplumun, ortak sorunlar karşısında birleşme olasılığı daha düşüktür ve aynı zamanda en değerli kaynağımız olan birbirimizden çok çeşitli bakış açılarını kaçırmak anlamına gelir. Bu birlik yokluğu, demokratik kurumları yavaş yavaş azaltabilir ve toplumsal çatışma ve kaosa izin verebilir.

3. Küresel Sonuçlar: Uluslararası ölçekte, stereotipler ülkelerin birbirleriyle nasıl etkileşime girdiğini de etkileyebilir. Ülkeler veya kültürler hakkında aşağılayıcı klişeler yaratmak sadece iklim değişikliği, güvenlik ve ekonomik kalkınma gibi küresel konularda engelleyici olmakla kalmaz, aynı zamanda işbirliğini de rayından çıkarabilir.

Eğitimciler için Çıkarımlar

Eğitimcilerin stereotiplerin genişliğini ve derinliğini bilmeleri çok önemlidir çünkü bu bilgi onlara daha kapsayıcı ve adil bir öğrenme ortamı yaratmalarına yardımcı olabilir. Eğitimcilerin sınıftaki klişeleri tanımaları ve bunlara meydan okuma konusunda proaktif olmaları önemlidir, böylece tüm öğrenciler zayıf varsayımlar tarafından engellenmeden gelişmek için eşit fırsata sahip olur. Bu sadece kendi önyargılarıyla başa çıkmaları gerektiği anlamına gelmez, aynı zamanda öğrencilere toplumda var olan klişeleri nasıl eleştireceklerini ve yapıbozuma uğratacaklarını öğretmeyi de içerir. Bu şekilde eğitimciler, eşitsizliğe katkıda bulunan zararlı hikayeleri yıkmak ve daha adil bir toplum geliştirmek için çalışabilirler.

Zorlu Stereotipler

Kişinin kendini yansıtmasını ve ardından harekete geçmesini içeren bu klişelere meydan okumak için proaktif bir yaklaşım gerektirir. Kendi inançlarını ve önyargılarını dürüstçe ele alarak ve bunların sınıfta ifade edilebileceği yolları (açık veya ince klişelerde olduğu gibi) kabul ederek başlayabilirler. Müfredatı ve ders kitaplarını doğrulukları açısından değerlendirmek kesinlikle çok önemlidir, aynı zamanda başka türlü tanıdık olmayan ırksal olarak çeşitli materyalleri nasıl sunduklarını da değerlendirmek kesinlikle çok önemlidir. Öğrenciler eleştirel düşünebilirlerse, toplumun zihinlerinde bir gereklilik veya klişe olarak ne yerleştirdiğini sorgulama yeteneğine sahip olurlar. Ayrıca, sınıfta kapsayıcılığı teşvik etmek - klişelerin orada gelişmesine izin vermek yerine çeşitliliği kutlamak!

Klişelere meydan okumak kısa vadede başarılabilecek bir şey değildir, her zaman çok yönlü ve uzun vadeli bir yaklaşım gerektirecektir. Bu, benlik üzerine derin bir düşünme isteğini, eğitim uygulamalarını eleştirmeyi ve eğitimi kapsayıcı hale getirmenin yollarını belirlemeyi içerir.

Kendini Yansıtma: Kişisel Önyargıları Belirleme ve Kabul Etme

Öz-yansıtıcı etkinlikler, eğitimcilerin önyargılarının öğretme biçimlerini nasıl etkileyebileceği konusunda daha bilinçli olmalarını sağlar; Bu, kimin disiplinli olduğunun, hangi beklentilerin belirlendiğinin ve dikkatin bir sınıf içinde nereye yönlendirildiğinin farkına varmak gibi görünebilir. Bu önyargıları tanıyan ve hesaba katan eğitimciler, tüm öğrencilere yardımcı olan düşünceli ve adil seçimler yapma konusunda daha yeteneklidir.

Müfredat ve Öğretim İncelemesi veya Denetimi

Bu çözümlerin kurumsallaşması, eğitim yoluyla iletilen klişeleri ortadan kaldırmak için müfredatın eleştirel bir şekilde incelenmesiyle başlar. Öğrencilerin daha kapsayıcı bir dünya görüşüne sahip olmalarına yol açar; dünyaya birden fazla mercekten bakmaları için onları zorluyor. Aynı zamanda, olumlu bir aidiyet duygusunu teşvik ederken, eğitimlerinin de aynı derecede anlamlı ve amaçlı olduğunu hissetmeleri için klişeleşmiş geçmişlerden veya gruplardan gelen öğrencilere yol açar.

Öğrencilere eleştirel düşünmeyi öğretmek

Eğitimciler eleştirel düşünmeyi destekler, böylece öğrenciler okul içinde ve dışında kendi başlarına klişelerle boğuşma becerilerini geliştirebilirler. Bu beceri sadece eğitimde değil, aynı zamanda öğrencilere dünya hakkında bilgi sahibi olmaları, önyargılı bilgi ve adaletsizliklerle bombardımana tutulmaları için rehberlik etmek için de hayati önem taşır.

Sınıfta Çeşitliliği Teşvik Etmek

Kapsayıcı bir sınıf ortamı, çeşitliliği, normu ve öğretimi kabul ettirerek klişeleri ortadan kaldırabilir. Öğrenciler çeşitliliği istisnadan ziyade norm olarak ne kadar çok anlarsa, dünyamızda neler olup bittiğini anlamak için klişelere güvenme olasılıkları o kadar az olur. Buna ek olarak, öğrencilerin empati yaşadıkları sosyal ve duygusal gelişimlerini de geliştirir ve bu da insanların farklı deneyimler yaşadığını anlamalarına yardımcı olur.

Klişelerle Olduğu Gibi Yüzleşmek

Klişeleri kullanıldıkları anda dile getirmek, onların sürdürülmesiyle mücadeleye yardımcı olur ve dahası, bu tür fikirlerin geçerli olmayacağına dair bir mesaj gönderir. Ayrıca öğrencilere stereotiplerin nasıl daha geniş sosyal etkileri olduğunu öğretmek, onları gelecekte bu önyargıları tespit etmeye ve bunlara itiraz etmeye hazırlar.

Yansıtma Soruları

1. Öğretiminizdeki stereotipler nelerdir ve bunları nasıl tanıyabilirsiniz – onlara nasıl meydan okuyabilirsiniz?
2. Medya ve kültür, öğrencilerin stereotipler oluşturmalarına nasıl yardımcı olur?
3. Stereotiplere karşı koymak ve aktif olarak direnmek için iş başında olan bir sınıf ortamı neye benzer?

0.3.3.7. Öz Değerlendirme Soruları

Yakın tarihli bir sınıf değişimini düşünün - Herhangi bir stereotip tepkinizi veya kararlarınızı şekillendirir miydi?

Sahip olduğunuz önyargıları nasıl belirleyebilirsiniz?

Başvuru

Allport, G. W. (1954). Önyargının doğası. Addison-Wesley.

Steele, C. M. ve Aronson, J. (1995). Stereotip tehdidi ve Afrikalı Amerikalıların entelektüel test performansı. *Kişilik ve Sosyal Psikoloji Dergisi*, 69(5), 797-811. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.69.5.797>

Dovidio, J. F. ve Gaertner, S. L. (1986). *Önyargı, ayrımcılık ve ırkçılık*. Akademik Basın.

Fiske, S. T. (1998). Stereotipleme, önyargı ve ayrımcılık. D. T. Gilbert, S. T. Fiske ve G. Lindzey'de (Ed.), *Sosyal psikolojinin el kitabı* (4. baskı, s. 357-411). McGraw-Tepesi.

McGarty, C., Yzerbyt, V. Y. ve Spears, R. (2002). Açıklama olarak stereotipler: Sosyal gruplar hakkında anlamlı inançların oluşumu. Cambridge Üniversitesi Yayınları. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511489877>

Çelik, C. M. (2011). *Islık Çalan Vivaldi: Stereotipler bizi nasıl etkiliyor ve ne yapabiliriz*. W.W. Norton ve Şirketi.

Tatum, B. D. (2017). Neden bütün Siyah çocuklar kafeteryada birlikte oturuyor?: Ve ırkla ilgili diğer konuşmalar. Hachette, Birleşik Krallık.

van Dijk, T. A. (1993). Eleştirel söylem analizinin ilkeleri. *Söylem ve Toplum*, 4(2), 249-283. <https://doi.org/10.1177/0957926593004002006>

Ünite 0.3.4 [Kendi Kendini Yöneten]. Değerler, İnançlar ve Önyargılar

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın

Ünite 0.3.5. [Kendi Kendini Yöneten] Kendimizi Sorgulamak

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın